

KÁLNICKÉ OZVENY

www.kalnica.sk

Ročník XXV. číslo 2 - december 2021

Zdarma pre občanov Kálnice

**Deň otvorených dverí
v klube dôchodcov**

21. august 2021

103. výročie konca 1. sv. vojny

11. november 2021

**9. ročník výstupu na
Ostrý vrch**

1. september 2021

**Športovo-zábavné
popoludnie**

4. september 2021

**Turistika
na
Dedinskú
skalu**

16. október 2021

Uznesenia obecného zastupiteľstva júl - december 2021

Uznesenia z 19. zasadnutia obecného zastupiteľstva 28. júla 2021:

Uz.č.171-2021-Z Obecné zastupiteľstvo (ďalej: OZ) schvaľuje program rokovania.

Uz.č.172-2021-Z OZ berie na vedomie správu kontrolórky obce o kontrole uznesení z predchádzajúceho obdobia.

Uz.č.173-2021-Z OZ berie na vedomie správu kontrolórky obce k posúdeniu stavu vývoja dlhu obce k 1. aprílu 2021.

Uz.č.174-2021-Z OZ berie na vedomie odborné stanovisko hlavnej kontrolórky obce Kálnica k návrhu záverečného účtu obce.

Uz.č.175-2021-Z OZ berie na vedomie správu nezávislého audítora z auditu účtovnej závierky Obce Kálnica za obdobie k 31. decembru 2020.

Uz.č.176-2021-Z OZ schvaľuje záverečný účet obce Kálnica za rok 2020 a celoročné hospodárenie bez výhrad.

Uz.č.177-2021-Z OZ schvaľuje použitie prebytku rozpočtového hospodárenia na tvorbu rezervného fondu vo výške 146.811,65 EUR.

Uz.č.176-2021-Z OZ schvaľuje návrh plánu kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky obce na II. polrok 2021.

Uz.č.177-2021-Z OZ schvaľuje vykonanie kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky obce na II. polrok 2021 podľa schváleného plánu.

Uz.č.178-2021-Z OZ schvaľuje VZN č.1/2021 o určení pravidiel času predaja v obchode a času prevádzky služieb na území obce Kálnica.

Uz.č.179-2021-Z OZ berie na vedomie informáciu o uzatváraní dohôd o domácom kompostovaní.

Uz.č.180-2021-Z OZ schvaľuje poverenie pre komisiu výstavby a životného prostredia spracovať aktualizáciu VZN č.1 z roku 2016 v termíne do 30. septembra 2021.

Uz.č.181-2021-Z OZ berie na vedomie správu komisie verejného záujmu o podanom majetkovom priznaní.

Uz.č.182-2021-Z OZ schvaľuje poverenie pre finančnú komisiu do 30. septembra 2021 preskúmať pohľadávky obce a možnosť zverejnenia dlžníkov na obecnej stránke a vývesných tabuliach.

Uz.č.184-2021-Z OZ schvaľuje poverenie starostky obce podpísať zmluvu o čerpaní schválenej dotácie z grantu TSK *Zelené oči* na predložený projekt *Zelená cesta*.

OcÚ Kálnica

Kontakty

- Starostka - Mgr. Iveta Poluchová, 0915 114 847; starosta@kalnica.sk
 - Hlavná kontrolórka obce - Emília Krchnavá
 - zástupkyňa starostky - Sylvia Bolechová
- Obecný úrad:**
- Personalistika a mzdy, účtáreň, matrika - Blažena Šicková, 032 77988 32, 0905 978 125, uctaren@kalnica.sk;
 - Dane, sociálne, matrika - Ľubica Záhumenská, 032 77988 32, 0905 636 972, ocu@kalnica.sk; 032 77 983 97;
 - Čistenie priestorov OcÚ, KD a obce - Danka Krchnavá

Obecná knižnica:

- Ing. Milan Bušo, 032 77 988 32

Základná škola s MŠ:

- Materská škola, 032 77988 21
- Základná škola, 032 77988 36

Pošta:

- Viera Lištiaková, 032 77 988 30

Zdravotné stredisko:

- MUDr. Lenka Benáková, 032 77987 64

Farský úrad:

- Evanjelický a.v.: Administrátor ThDr. Peter Maca, duchovenská výpomoc zborová farárka ThDr. Eva Juríková, 0905 693 741.
- Rímskokatolícky: Mgr. František Mašek, 032 7777 119, 0951 483 966

Pohrebničníctvo:

- Štefan Buček, 0904 230 875

Vážená pani starostka, vážení občania obce Kálnica, dovoľte mi prihovoriť sa Vám.

V roku 2019 som sa oboznámil s problémami Vašej obce v oblasti zásobovania pitnou vodou. Pri osobnej návšteve vodárenského zdroja Klokočovka sa potvrdilo, že zberná studňa priemeru 4 m hĺbky takmer 6 m je úplne bez vody. Videli sme len suché dno pokryté kremencovými balvanmi. Mohlo ísť o stratu vody úplnú alebo dočasnú. Hľadali sme odpoveď na otázku, či sú v týchto miestach využiteľné zásoby podzemnej vody vo väčších hĺbkach alebo pôvodný prameň Klokočovka definitívne stratil napojenie na svoj zdroj. Bol vypracovaný Projekt geologickej úlohy na vyhľadávaci hydrogeologický prieskum. Po získaní potrebných súhlasov sa v priestore prvého ochranného pásma realizovali 3 hydrogeologické vrty do hĺbky 14 až 25 m. Už prvý vrt ukázal, že na Klokočovke voda stále je! Nachádza sa v skrasovatených vápencoch a jej hladina je o 2 metre hlbšie ako úroveň dna zbernej studne. Ďalšie dva vrty do hĺbky 22 m a 25 m potvrdili súvislú prítomnosť skrasovatených vodonosných vápencov, z ktorých možno čerpať podzemnú vodu v množstve 1,0 až 1,5 litra za sekundu.

Klokočovka

Systematické sledovanie lokality Klokočovka od roku 2019 nám umožnilo postupne získať nové poznatky o dynamike hladiny podzemnej vody a už v novembri 2020 sme sa mohli potešiť informáciou, že hladina podzemnej vody stúpa!!! a blíži sa ku dnu zbernej studne. Vo februári 2021 hladina dosiahla úroveň odberného potrubia v zbernej studni a začala odtekať do pramennej záchytke, ktorá je asi 300 m nižšie.

Na základe obdivuhodného úsilia pani starostky o znovunavrátanie vody z Klokočovky do obce, začali sme systematicky sledovať kvalitu a množstvo odtekajúcej vody, ako aj technický stav vodohospodárskych objektov. Už v máji 2021 na základe výsledkov úplnej analýzy sme mohli s radosťou konštatovať, že voda je pitná, má vynikajúcu kvalitu a jej množstvo stúpa. Sporadický výskyt niektorých baktérií sme dávali na vrub procesu obnovovania prítokových ciest v skrasovatelom vápencovom masive, nakoľko tieto krásavé dutiny boli posledné 4 roky suché. Po prečistení a rekonštrukcii priestorov zbernej studne, pramennej záchytke, výtokového potrubia medzi pramennou záchytkou a prečerpávacou stanicou a samotnej prečerpávacej stanice, mohli sme v septembri 2021 odporučiť znovuzapojenie obce Kálnica na vodárenský zdroj Klokočovka.

Voda z Klokočovky bude naďalej systematicky sledovaná z hľadiska kvality i kvantity. Výsledky analýz ukazujú, že je iná, než voda zo zdroja Stoky, nepotrebuje zložitú technologickú úpravu v aeračnej stanici, iba jednoduchú preventívnu dezinfekciu.

Prajem Vám veľa úžitku z dobrej vody.

RNDr. Ján Bulko
hydrogeológ, odborne spôsobilá osoba

Príhovor starostky

Vážení občania,

blíži sa nám záver ďalšieho roka, už akosi automaticky pomenovaného covidovým. Hoci v jeho začiatkoch nám všetkým dlhšie trvalo, než sme si zvykli, čo sa vlastne deje, pomaly sa začíname tejto dobe prispôbovať či chceme alebo nie. Nechcem však písať o covid. A hoci sa zdá, že prevládajú negatívne veci, chcem písať a informovať Vás o pozitívnych veciach. Zvlášť v tomto adventnom čase, kedy by sme sa mali všetci stíšiť, upokojiť a očakávať...

Na verejnom zhromaždení obyvateľov, ktoré sa konalo začiatkom septembra tohto roka som Vás oboznámila o najdôležitejších investíciách obce, ktorými sú stále voda a kanalizácia. Na zhromaždení bolo aktuálnou informáciou čakanie na proces kontroly verejného obstarávateľa na zhotoviteľa stavby. Už pár dní na to prišla správa z kontroly, ktorá potvrdila, že v procese budovania kanalizácie môžeme pokračovať. Po absolvovaní ďalších krokov, ktorými bolo zverejnenie zmluvy o dielo s víťaz-

ným uchádzačom, výzva k prevzatíu staveniska, nanovo vyhlásenie verejného obstarávania na stavebný dozor, sa tento administratívny proces sčasti završil veľkým pracovným stretnutím. Zvolala som ho koncom októbra pre poslancov obecného zastupiteľstva a komisiu životného prostredia so zástupcami víťaznej spoločnosti Idea Invest, s.r.o. Zvolen a taktiež som prizvala dotknuté osoby z radov odborníkov, a to odborné spôsobilú osobu, projektanta, stavebný dozor pre projekt kanalizácie, starostkou obce poverený stavebný dozor a hlavnú kontrolórku obce (listinné materiály si môžete pozrieť na web stránke obce v sekcii „kanalizácia“ a taktiež mapu na tabuli pri obecnom úrade). Avšak ako neustále upozorňujem, že projekt budovania kanalizácie je rizikový, pretože nie je dobre pripravený, musím tak upozorniť aj teraz. K tak náročnému projektu, ktorý sa ťahá už dlhé roky bez náležitej prípravy, sa vynárajú a budú vynárať stále nové a nové prekážky. Najdôležitejšou v tomto čase je tá, že nie sú vysporiadané pozemky pod stavbu kanalizácie, čo spôsobuje i to, že hoci je jeseň a zima nám klope na dvere, v prípade vysporiadaných pozemkov sme mohli začať budovať.

Viete, vážení občania, už veľa krát som sa vyjadřila, že keď som sa oboznámila so stavom tohto projektu (a nielen jeho), akoby ma palicou umlátil a na otázku „čo teraz?“ som dlhé noci nespávala. Som však človek optimista a človek,

u ktorého vždy prevažuje verejný záujem a práca pre ľudí. Čo znamená, že som sa stále bránila rozhodnutiu zastaviť projekt, ale zvolila som cestu bojiť sa s problémami. Ďakujem poslancom, ktorí ma v tomto rozhodnutí podporovali a podporujú. Verím, že vždy, keď sa čokoľvek začne, dokáže sa dokončiť, hoci s ťažkosťami.

Zároveň ma veľmi teší, vážení občania, že Vám môžem oznámiť veľmi pozitívnu správu. Voda z vodného zdroja Klokočovka je tu! Projekt vyhladávacích vrtov sa podaril a k dnešnému dňu je obec zásobovaná pitnou a kvalitnou vodou zo studne (neustále sledovanou), vrty sú zatiaľ ako záloha v prípade, ak by sa stalo, že by bol v studni úbytok vody. Pre ďalšiu budúcnosť obce je veľmi dôležité zabezpečiť elektriku k zdroju na Klokočovku, zmodernizovať technológiu a stavebné objekty vodného hospodárstva; na príprave projektu sa v súčasnosti pracuje a pevne verím, že bude zo strany štátu alebo eurofondov možnosť podať žiadosť o dotáciu.

Dovoľte mi poďakovať všetkým, ktorí počas roka pomáhali: dobrovoľným hasičom, organizáciám, združeniam, seniorom, jednotlivcom, pedagogickému zboru v škole a škôlke i milým deťom, poslancami obecného zastupiteľstva, pracovníckam a pracovníkom obce. Všetkým tým, ktorí počas roka zanechali akýmkoľvek spôsobom svoju stopu vo verejnom dianí. Keď podali svoju pomocnú ruku starostke, tým ju podali svojej obci, ak robili zle starostke, tým tiež len ubližujú aj svojej obci. A je to škoda.

Vážení občania, čaká nás ešte náročný obdobie. Čas letí prírychlo, sily ubúdajú, ale myšlienky pomáhať, budovať (a upratať) sú prioritou stále. Verím, že úprimní pomocníci to nevzdajú

Mgr. Iveta Poluchová, starostka obce

Príkladám zopár fotiek z prác, ktoré nás ešte čakajú:

- čaká nás zbúranie nebezpečnej starej stavby;
- veľká miestnosť, kde preložíme pamätnú izbu a knižnicu;
- čaká nás veľké upratanie dvora

Vianočný viňš

Vianoce krásne a čisté ako sneh, na stole nech všetkým ľuďom rozvoníava oblátka a med.

Nech každé srdiečko sňa oheň zahorí, všetkých ľudí nech láska a dobro naplní.

Nielen na Vianoce a na Nový rok, ale počas všetkých dní želim Vám úspešný a šťastný nový rok.

Mgr. Iveta Poluchová,
starostka obce

Z činnosti miestneho odboru Matice slovenskej v roku 2021

Napriek sťaženým podmienkam pre činnosť, sa výbor a členovia MO MS v Kálnici snažili naplniť plánovaný program na rok 2021.

Zúčastnili sme sa pripomienky 76. výročia oslobodenia obce a ukončenia druhej svetovej vojny. Zorganizovali sme 4. ročník prechodu „Náučným chodníkom J.M. Hurbana“. Zúčastnili sme sa na slávnostnom odhalení busty Alexandra Dubčeka na nádvorí sídlovej budovy MS v Martine a aktívne sme sa zúčastnili osláv výročia príchodu Cyrila a Metoda na Machnáči. Zorganizovali sme náučno-turistické podujatie do Haluzíc a Zemianskeho Podhradia.

Na jeseň sme sa aj prostredníctvom nášho kolektívneho člena Šípkári aktívne zúčastnili osláv 77. výročia SNP, festivalu hudby, tanca a piesne v Nesvadoch a pri príležitosti osláv Dňa ústavy - 9. ročníka Hviezdicového výstupu na Ostrý vrch. V októbri sme sa zúčastnili na valnom zhromaždení MS v Liptovskom Mikuláši, kde boli zvolené ústredné orgány MS na ďalšie obdobie. Zorganizovali sme spolu s turistickým oddielom pri TJ Zavažan Kálnica turistické podujatie na Dedinskú skalu a v novembri sme sa aktívne zúčastnili pripomienky udalostí z prvej svetovej vojny. Aktuálna činnosť MO MS je prezentovaná na informačnej tabuli pri príjazdovej ceste k obecnému úradu.

Členovia na výbore tiež priebežne posudzovali súčasné podmienky na činnosť a zhodli sa na reálnych možnostiach činnosti MO MS pre ďalšie obdobie. Aktivity by mali byť lokalizované najmä do najbližšieho okolia, ale ich realizácia závisí v prvom rade od situácie v šírení pandémie v SR i v našom okrese.

Ing. Samuel Jelínek, predseda MO MS

115. výročie založenia ochotníckeho divadla v Kálnici

Týždeň po Veľkej noci si mnohí Kálničania v tichosti lockdownu pripomenuli a zaspomínali na veľký deň, kedy ich predkovia slávnostne vystúpili v triede vtedajšej evanjelickej malotriednej školy s nacvičeným predstavením Terézie Vansovej „Svedomie“.

Touto slávnostnou chvíľou sa začala písať bohatá história kálnického ochotníckeho divadla. Bolo to 15. apríla 1906. Odvtedy prešlo už veľa rokov, vystriedalo sa viacero generácií ochotníkov, bolo našťudovaných a stvárných mnoho diel, prinesená bola radosť, kultúrnosť.

S malými prestávkami sa tvorilo a nacvičovalo aj viackrát do roka. Dramaturgicky bola tvorba vždy úzko spätá so životom v obci. Poslednýkrát to boli „Richtárkine novoročné koláče“ v réžii pani Žanety Potočkovej takmer dva roky dozadu. Odvtedy zostalo ticho. Ale nie preto, žeby nebolo hercov, nápadov, inšpirácie či ochoty. Ticho preto, že nás zastavila doba.

Doba je teraz naozaj neprajná. Ale nie natoľko, aby utlmila dobré nápady, potešenie z písania či nacvičovania. Nový scenár „Strýčko spomínali“ je na svete a jeho autorkou je opäť Žana Potočková.

Tentokrát ale vsadila na detského herca a réžiu vložila do rúk pedagogickému zboru miestnej základnej školy. Pani riaditeľka pohotovo zareagovala, vypracovala projekt a získala nemalú sumu na ušitie detských krojov.

Pôvodný plán, vystúpiť s predstavením na kálnické hody, nám nevyšiel. Nevyšiel nie preto, že by sme nestihli nacvičiť. Nevyšiel preto, že by sme vás nemohli všetkých pozvať. A divadlo bez diváka nie je divadlom.

Možno nevyjde ani ďalší pokus a doba nás zase zastaví. Nevadí. Najdôležitejšie je, že je ochota a že je medzi deťmi nová základňa kálnických ochotníkov. To nám dáva nádej, že divadlo v Kálnici bude žiť!

*Mgr. Lenka Juríková,
učiteľka 1. a 2. ročníka ZŠ s MŠ Kálnica*

Jesenná výzdoba parku J.M. Hurbana

Jeseň pani bohatá,
farbí stromy do zlata,
premalúva celý sad.

Takto to kedysi opisala Mária Rázusová-Marťáková. A pravdu mala. Jeseň nás každoročne obdarúva hojnosťou úrody, čo naplňa naše komory a naše hory hrajú pestrú paletou farieb, čo naplňa naše duše.

V tomto ročnom období si pripomínáme aj jeseň života. Október je mesiacom úcty k starším. Vari žiadny iný mesiac nevystihuje starobu lepšie. Človek žne plody svojho života a práce, ohýba sa pod ťarchou rokov ako stromy pod ťarchou plodov, v tvári sa mu zračí pestrosť prežitého. Má v sebe múdrosť a zrelosť skúseností.

Na jeseň sa vďačne skláňame pred tými, ktorí sú stále s nami, ale aj pred tými, ktorí zostali už iba v našich myšliach a srdciach.

30. októbra sa nám bohatstvo jesene odzrkadlilo aj na nedelňých stoloch, kedy z každej kuchyne v obci voňala kačacina. Pripomenutie posviacky chrámu, alebo ľudovo hody, sme plánovali osláviť vo veľkom štýle divadelným predstavením malých ochotníkov. Nepriaznivá aktuálna situácia nám to ale nedovolila. Naše deti zo ZŠ s MŠ Kálnica teda pomohli kultúrnej komisii aspoň s výzdobou parku J.M. Hurbana. Pani Potočková obliekla bábk do ľudových odevov a zabezpečila kvetinovú výzdobu a Miloš Valovič sa postaral o balíky slamy, krmnu repu a tekvice. Deti z materskej školy to poňali v halloween-skom duchu a vyrobili dúšikov, ktorými sme vyzdobili jeden krík. Žiaci základnej školy zase vyrobili milých šiškových ježkov.

Verím, že táto skromná oslava jesene potešila každého, kto sa v tom čase parkom prešiel.

Mgr. Lenka Juríková

Podujatia kultúrnej komisie v druhom polroku 2021

Mnohé akcie v tomto roku sa nemohli konať, preto som veľmi rád, že v sobotu 4.9.2021 sme mohli v areáli TJ Zavažan Kálnica zorganizovať športovo-zábavné popoludnie pre všetkých občanov.

Sobotňajší program začal futbalovým turnajom prípravky. Od 12.00 hod sa zábava presťahovala k multifunkčnému ihrisku, kde bol pripravený pre deti skákací hrad a pre dospelých príjemné posedenie. Pre deti boli pripravené aj ďalšie atrakcie ako ukážka poľnohospodárskej techniky, maľovanie na tvár, možnosť povoziť sa na konikoch, poľovnícky kútik, včelársky kútik, chovateľský kútik a ukážka hasičskej techniky.

O 13.00 hod všetci prítomní mohli sledovať na hlavnom ihrisku ukážku práce policajných posuvodov z PZ v Novom Meste nad Váhom. Jedným z vrcholov podujatia bola penová párty pre deti, ktorú pripravili hasiči z Kálnice. Deti si mohli zasúťažiť na každom stanovisku, teda u hasičov, včelárov, chovateľov a poľovníkov. Keď absolvovali všetky stanoviská, čakala ich sladká odmena a diplom za účasť. Hasiči vozili všetky deti, ktoré mali záujem, na hasičskom aute.

Od 15. hodiny sa konal na multifunkčnom ihrisku miniturnaj vo futbale za účasti tímov Buldozér-Kálnica, starí páni z Beckova a bývalí hráči dorastu Kálnica. O predzápas sa postarali Kálnické mamičky, ktoré si zahrali proti svojim deťom. Miniturnaj vyhrali starí páni z Beckova, na druhom mieste skončilo družstvo Buldozér-Kálnica a na treťom bývalí dorastenci. Po skončení turnaja sa už o zábavu pri hudbe postaral pán Igor Kolínek, Renátka Kolínková a Ivan Kabijev. O 19. hodine sme zapálili vatru ako aspoň malú náplasz za neuskutočnenú Jánsku vatru. Počas celej akcie si mohli prítomní pochutnať na

chutnej cigánskej pečenke od pána Dalibora Lintnera. Kto mal záujem, mohol si na ohnisku opiecť špekáčiky alebo chutnú slaninku. Zábava pokračovala až do skorých ranných hodín a verím, že všetci, ktorí sa podujatia zúčastnili, odišli domov spokojní a s dobrým pocitom. V tomto roku sme nemali veľa príležitostí na kultúrno-spoločenské vyžitie, ale verím, že aspoň táto akcia stála za to.

Na Záver chcem poďakovať všetkým, ktorí sa podieľali na organizovaní akcie, teda kultúrno-športovej komisii v Kálnici, DHZ Kálnica, TJ Zavažan Kálnica, Poľovníckemu združeniu v Kálnici, včelárom, chovateľom, dievčatám, ktoré vozili deti na konikoch, dievčatám, ktoré maľovali na tvár, PZ v Novom Meste nad Váhom, PD Kálnica, Marošovi Valovičovi, Michalovi Feníkovi, Daliborovi Lintnerovi.

*Luboslav Batka
predseda kultúrnej komisie*

Hviezdicový výstup na Ostrý vrch

Po jednoročnom odklade, ktorý zapríčinila covidová situácia v minulom roku, sa mohol tento rok, aj keď za určitých podmienok, ktoré sme dodržali, uskutočniť Hviezdicový výstup k dvojkrížu pod Ostrým vrchom. Odložený deviaty

ročník sa uskutočnil 1. septembra 2021. Mnohí ľudia pravdepodobne mali obavu pred pandémiou, a tak sa radšej ani nezúčastnili, aj keď všetka činnosť bola vonku v prírode a za dodržania aj hygienických opatrení. K dispozícii boli dezinfekcie na „šlapátko“. Zaregistrovaných bolo 135 účastníkov, takže očakávaných okolo dvesto, ako posledné roky, bola len predstava. Počasie: polooblačno, ani moc teplo a ani chladno, na turistiku ako stvorené. Kilometre, či už na pešo, alebo na bicykli, sa prekonávali ľahšie, ako keby bolo nepriaznivé počasie.

Program pri dvojkríži už tradične bol zahájený našou slovenskou hymnou, potom príhovory pani starostky Poluchovej, Štefana Juríka a Sama Jelínka. Tieto boli zamerané na aktuálne výročia, teda na SNP a Deň Ústavy Slovenskej republiky. Taktiež, ako po minulé ročníky, boli odmenení malým darčekom najmladší a najstarší účastník tohtoročného výstupu. Spoločná fotka pri kríži, aby neskôr pripomenula deviaty ročník, a potom presun na Izbu ku zrubu, kde čakal ohník na spoločnú opekačku, chutný guláš a pivečko, ktorý sponzorsky zabezpečil Kellys Bikepark Kálnica. Usporiadatelia tohto podujatia, teda obec Kálnica, turistický oddiel pri TJ Zavažan Kálnica, miestna organizácia Matice slovenskej a Kellys Bikepark Kálnica, boli radi, že sa mohla tento rok táto akcia uskutočniť a že sa nemusela odkladať o ďalší rok. Veď po lock-

downe a rôznych obmedzeniach určite každému dobre padlo sa stretnúť so svojimi priateľmi, trochu sa pohovárať a zabaviť, podeliť sa za ten čas o nové skúsenosti.

Priánim usporiadateľov je, aby budúci desiaty ročník, teda jubilejný, sa mohol uskutočniť bez pandémie, aby neboli obmedzenia a iné neudhy, nech sa vydarí tak, ako sa na jubilejný ročník patrí. Tešíme sa na hojnú účasť.

Za turistický oddiel Ján Valovič

Miznutie človeka

V deň Pamiatky zosnulých každý z nás – pokiaľ mu to zdravie dovoľí – ide na cintorín k hrobom svojich najbližších. Zapálime sviečky a v myslí sa nám vynoria spomienky na nich, zovrie nám srdce a tisnú sa nám slzy do očí. Ani ja nie som iný. Aj ja tohto roku som – ako vždy a ako mnohí – v tento deň prišiel na cintorín k hrobom rodičov a starých rodičov a priateľov či známych.

Nostalgicky som si pri bráne cintorína vzdychol a pri pohľade na pomníky si pomyslel: „Ajhľa, môj život!“ Je to paradox, ale mnohých z nás spája takmer s každým menom na pomníkoch určitá konkrétna spomienka na človeka, ktorého meno je pomníku. Už som bol na odchode, keď som stretol priateľov, a trochu sme sa rozprávali o dnešnom dni.

A naozaj, len tak mimochodom, sme si spomenuli na jednu veľmi známu postavu našej obce a rozhodli sme sa pozrieť na miesto jeho večného odpočinku. S istotou sme vykročili k hrobu jeho rodičov. Veľké bolo však prekvapenie, keď sme tam nenašli o ňom žiadnu zmienku – ani písmenko. Vtedy som si uvedomil ako sa – za života tak veľmi známy a populárny človek – po smrti stratil z našich očí, tak ako aj z našich myslí.

Neviem, ale asi nikto nevie, koľko môže byť takýchto stratených – zmiznutých ľudí vo svete. Proste je to smutné, keď človek zmizne v zabudnutí a nikto mu nepríde zapáliť sviečku a spomínať si na neho.

Zdá sa mi, že tento fenomén sa stáva – bohužiaľ – jedným zo sprievodných znakov súčasnej uponáhľanej a zekonomizovanej globálnej spoločnosti. Tá sa snaží hlavne vidieť za všetkým dehumanizujúci zisk. A je to smutné, že táto črta sa čoraz viac stáva podstatnou a trvalou črtou ľudskej povahy.

Ing. Milan Bušo

Trochu humoru z Kocúrkova

Viete prečo sa obec Šenkvice tak volá? Lebo je tam o jeden šenk více.

Je pravdou, že muži, ktorí sa obzerajú za každou štetkou sú maliari?

Pýta sa pani učiteľka na hodine zemepisu: Deti, viete, ako sa volá hlavné mesto Španielska? Prihlási sa malý Ferko a hovorí: Real Madrid, prosím.

Pani učiteľka na hodine zemepisu vyučuje deti o Grécku. Spomenie, že jeden z jeho známych ostrovov je Kréta. Malý Mórisko sa spytuje: A je pravda, že tam žijú samí kreténi?

Pýta sa pani učiteľka na hodine zdravotvedy: Deti, viete, čo je trombóza? Prihlási sa Miško a hovorí: Je to túžba stále hrať na trombón.

Fešná študentka príde neskoro na cvičenie. Asistent sa pýta: Tak s kým si dnes zaspala?

Aktuálny: Tri dni ma naháňali, aj tak ma nezaočkovali.

Z kroniky obce

Viete, že:

- prvé uhlie na vykurovanie domu si dovezol ešte v roku 1944 rušňovodič Pavel Halabrin, ktorý ho dostal ako deputát;
- prvý občiansky pohreb v povojnovom období mal Ondrej Jakuš 6. apríla 1975;
- prvú saunu si postavil v roku 1976 Dušan Dodek;
- súčasná pálenica na JRD bola postavená v roku 1976 a v roku 1983 bol poplatok za 1 liter vypáleného 50% alkoholu 44,50 Kčs (1,48 EUR);
- v roku 1980 sa pri začatí výstavby kultúrneho domu odviezlo zo staveniska viac ako 4.000 m³ zeminy, počas výstavby sa nestal ani jediný pracovný úraz;
- v roku 1980 bolo sčítanie ľudu, domov a bytov a prečíslovanie domov;
- podľa neho v obci žilo 1121 osôb v 371 trvale obývatelných domoch, kúpeľňu alebo sprchu malo 234, ústredné kúrenie 231 a vodovod 251 domov;
- z celkového počtu domov iba 79 malo iba 1 obývaciu miestnosť;
- občania vlastnili 272 televízorov, z toho 20 farebných, 304 chladničiek, 282 práčok, z toho 52 automatických;
- Kálnica mala v tomto čase rozvinuté medzinárodné vzťahy – návštevu oplátila delegácii poľnohospodárov z Halle v NDR a stavbárom zo Saratova v ZSSR;
- v roku 1985 sa celoštátnej spartakiády zúčastnilo aj 7 Kálničanov (Renáta Dodeková, Zuzana Krchnavá, Zuzana Sedláková, Jana Valovičová, Alica Pagáčová, Ivana Šimová a Jaroslav Ochodnický);
- v tomto roku vzniklo z Osvetovej besedy Miestne osvetové stredisko a jeho činnosť riadila Dagmar Dodeková a obnovilo sa aj premietanie filmov;

Vybral Ing. Milan Bušo

V demokracii sa cítim ako znovuzrodený – som nahý a bosý.

Viete prečo je malá ručička na hodinách tučnejšia? Preto, lebo má menej pohybu.

Hypochonder je človek, ktorý sa vtedy dobre cíti, keď sa cíti zle.

Keď pijeme na zdravie, nemali by nám na to prispievať aj zdravotné poisťovne?

Klamem a nedodržujem sľuby – teda som politík.

Veľký politik vhodným mlčaním dokáže oslovit masy ľudí.

Poznám veľa starých alkoholikov, ale ani jedného starého vegetariána.

Sen poslanca: Majme voľby, majme hlasy, potom čakajú nás zlaté časy.

Nikdy nehovor pravdu ľuďom, ktorí jej nie sú hodní.

Spomienka

Jednou zo súčasných aktuálnych a diskutovateľných tém je téma inflácie. Podľa posledných údajov sa jej miera v súčasnosti v EÚ pohybuje okolo 4%, čo znamená, že naše peniaze sa týmto % znehodnocujú. V EÚ existuje viacero štatistických spôsobov, ktorými sa dá stanoviť. Rozhodujúcim je pri tom tzv. spotrebný kôš, čo je vlastne súbor tovarov, ktorých ceny sa pravidelne štatisticky sledujú a na základe pohybu ich cien sa určí miera inflácie.

Miera inflácie a úroveň príjmov sú jednými z hlavných ukazovateľov životnej úrovne obyvateľov tej ktorej krajiny. Preto je aj miera inflácie v rôznych krajinách rozdielna.

V súvislosti s inými problémami som sa náhodou dostal k niektorým údajom, ktoré nám pomôžu zorientovať sa vo vývoji cien u nás – v našej obci.

V roku 1989 bol nominálna – hrubá mzda 3.148 Kčs, čo je veľmi zhruba dnešných 105 EUR.

V roku 2014 bola priemerná nominálna mzda 858 EUR, teda prepočítané na 25 850 SK, teda vzrástla 8 krát.

V tom čase – v roku 1983 – boli ceny vybraných potravín zaznamenané v obecnej kronike takáto:

	Kčs/kg	EUR/kg
Múka hladká	4,20	0,14
Ryža lúpaná	10,00	0,32
Sol' jedlá	1,50	0,01
Cukor kryštálový	7,30	0,24
Bravčový bôčik	20,00	0,66
Bravčová lopatka	46,00	1,53
Chlieb 1,5kg	6,00	0,20
Mlieko 1l	3,10	0,10

Nerobím závery za vás. Je totiž rovnako ako v roku 1989, aj v roku 2014 aj dnes na každom z nás, aby posúdil, kam sa za tento čas dostal on i celá jeho rodina. Nepochybne vzrástlo technické vybavenie domácností rôznymi technickými prostriedkami – autá, roboty, automatické práčky, satelity, a pod. rovnako ako spotreba energie (elektrina, plyn).

Pravdou však je aj to, že zdravotná starostlivosť nás vtedy stála oveľa menej a rovnako aj vzdelávanie. Základným predpokladom našej dobrej životnej úrovne je však okrem iného vzdelanie a stále zdravie, ale najmä to, aby sme mali dobrú prácu.

Ing. Milan Bušo

Za čias Jánošíka zbojníci pánom brali a chudobným dávali. A teraz je to naopak – chudobným berú a pánom dávajú.

Čo nám to dá námahy, pokiaľ nám prídu na um cudzie myšlienky.

Aj najvplyvnejšie známosti sa obvykle získavajú po známosti.

Vybral Ing. Milan Bušo

Kálnickí vojaci vo Veľkej vojne 1914 - 1918

Keď pred tromi rokmi vyšla rovnomenná publikácia, autori prizvali čitateľov k spolupráci k hľadaniu ďalších údajov o mužoch, ktorí v strašnej vojne položili životy, boli zranení alebo padli do zajatia. Viacero zaujímavých informácií, dopĺňujúcich bádanie autorov knižky, neskôr poskytol odborník naslovovzatý, pán Peter Krajčírovič, bývalý zástupca riaditeľa Vojenského historického archívu v Bratislave. Na ich základe sa mi podarilo aktualizovať a rozšíriť naše vedomosti o štyroch kálnických vojakoch.

JÁN MASÁR je v Kronike obce Kálnica z roku 1934, aj v knihe Kálnica, ktorá z nej čerpala, uvedený ako nezvestný. Podľa Miroslava Masára sa v rodinnej pamäti zachovalo, že Ján Masár sa narodil v roku 1896 a padol v 1. svetovej vojne na ruskom fronte. Bližšie údaje o ňom sa nedali zistiť, pretože v matrike narodených ECAV v Beckove chýbajú strany. Vo vojenských archívoch sme našli troch Jánov Masárov, ktorí zomreli v roku 1914, no pri dvoch z nich nebol uvedený ani rok, ani miesto narodenia.

Naša cesta za hľadanou informáciou preto viedla k iba Johannovi Maszarovi, pešiakovi 14. roty 72. pešieho pluku, narodenom 1886, ktorý zomrel 26. novembra 1914 vo vojenskej nemocnici v Hraniciach na Morave. Bol pochovaný na tamojšom vojenskom cintoríne, v hrobe č.XV/107. V rokoch 1935-37 bol pri cintoríne postavený mohutný pamätník s mauzóleom Čechom a Slovákom padlým v prvej svetovej vojne, pretože cintorín musel byť z dôvodu presakovania spodnej vody zrušený. Do európsky ojedinelého mauzólea bolo uložených okolo 1 500 schránok s pozostatkami pochovaných vojakov.

Požiadali sme Vojenský ústredný archív v Prahe o bližšie informácie k úmrtým listom pochovaných na cintoríne v Hraniciach. Podľa ich odpovede je archívny rešerš možné urobiť len ak je známy dátum narodenia vojaka. Pretože poznáme len rok narodenia, a aj ten v dvoch verziách (1896 a 1886) budeme musieť nájsť nové cesty bádania.

ŠTEFAN ŠKOLÁR – zistili sme, že ako vojak 72. pešieho pluku zomrel 9. januára 1916 po priestrele brucha pri haličskej dedinke Reniow, okres Zborov. Mal iba necelých 22 rokov. Rozširuje tak skupinu Kálničanov, ktorí padli v krvavých, takmer dva roky trvajúcich zákopových bojoch pri tejto obci – okrem neho tam zahynuli aj Ján Bolech (†9.3.1916) a Ondrej Valovič (†28.3.1916, po priestrele brucha). Reniow

(ukrajinsky Reniv) dnes patrí do Termopilskej oblasti na Ukrajine, má menej ako 1000 obyvateľov. Leží asi 700 km severovýchodne od Kálnice.

ŠTEFAN TUPÝ sa narodil 15. októbra 1876 v Kálnici, rodičia Adam Tupý a Anna Kváčalová, rímski katolíci. Z matriky sobášnych sa dozvedáme, že 23.1.1911 sa ako 34 ročný vdovec oženil s 23 ročnou Máriou Kabátovou zo Selca. O tomto Kálničanovi sa v spomínanej publikácii ešte nepíše. Bol nájdený až teraz v Zoznamoch strát č. 317, vydaných 18.11.1915, kde ho uvádzajú ako zraneného a (zrejme nepresne) narodeného v roku 1875. V tom čase bol pešiakom 1. roty 15. domobraneckého pochodového práporu. Podľa poznámky v beckovskej matrike narodených zomrel 23.5.1944.

ADAM VALOVIČ padol 28. júla 1919, v čase končiacej tzv. maďarsko-československej vojny, v ktorej chcela maďarská Červená armáda získať späť veľkú časť Slovenska. Z vojenskej matriky sa dozvedáme, že sa narodil v roku 1897 a bol rímsky katolíci. V beckovskej matrike je uvedený Adam, narodený 21.5. 1897 v Kálnici ako nemanželský syn slobodnej Kataríny Valovičovej.

Vojaci z Kálnice, zdroj Igor Jelínek

Z archívu sa dozvedáme, že príčinou úmrtia bola explózia talianskej petardy. Spolu s ním zahynul aj jeho spolubojovník z 3. vozatajského práporu, 27 ročný Julius Adámek z Olomouca. V ten deň v tejto oblasti zahynuli iba oni. Je možné, že na výbušninu nabehli vozom. Z archívneho dokumentu je tiež známe pôvodné miesto jeho hrobu (parcela, rad, číslo) na Centrálnom cintoríne v Košiciach, s J. Adámkom ležia vedľa seba. Dnes je to Verejný cintorín, a v jednej z jeho 22 parciel je pochovaných asi 6 000 padlých z prvej svetovej vojny. Ich obe symbolizuje veľký pomník, pripomínajúci vojaka v zákope. Neďaleko neho je obelisk venovaný talianskym vojakom, ktorí padli v Košiciach v roku 1919. Pretože Taliani pomáhali Českoslovákom, mohla byť spomínaná talianska petarda pôvodne určená Maďarom.

Tak či tak bola smrť Adama Valoviča a Juliusa Adámeka v čase prírera a prebiehajúceho odchodu maďarských vojsk zo Slovenska zbytočná.

Ako vidno, história len pomaly a obtiažne vydáva svoje tajomstvá a aj o kálnických vojakoch vo Veľkej vojne sa dá stále ešte veľa dozvedieť. Potešilo by ma, ak by sa medzi mladými čitateľmi Kálnických ozvien našli záujemcovia o túto tému. Mohli by ju spracovať do seminárnych alebo diplomových prác. Rád im pritom pomôžem, kontaktovať ma môžu na durici@gmail.com.

Igor Ďurič

103. výročie ukončenia 1. svetovej vojny

Pri príležitosti 103. výročia od ukončenia 1. svetovej vojny sme sa zišli v komornej atmosfére s cieľom položiť veniec vďaka a úcty padlým kálnickým vojakom vo Veľkej vojne. Zároveň sme vyjadrili úctu minútoť ticha za zosnulého autora vzácnnej brožúrky Kálnickí vojaci vo Veľkej vojne (28.07.1914 - 11.11.1918) PhDr. Pavla Bariny, CSc., ktorý opustil tento svet 9.10.2020. Ing. Samko Jelínek prečítal úryvok z uvedenej brožúrky a starostka obce vzdala úctu padlým položením venca s nápisom: „S vďakou a úctou nezabúdame – občania Kálnice.“

Foto: J.Valovič

Letná škola

Už po druhýkrát sa v našej škole uskutočnila letná škola, ktorá bola počas celého mesiaca júl. Bola zameraná na spoznávanie našej histórie a aj krás Slovenska. Počas leta sme putovali po našich hradoch a zámkoch. Pomáhali sme vojvodovi Stiborovi zo Stiboric hľadať dukáty, aby sme mohli vykúpiť kráľovnú Máriu zo zajatia. A čo sme zažili? Prečítajte si príbehy, ktoré znamenali naši žiaci.

Príbeh prvý – Beckovský hrad

O ôsmej ráno sme vyrazili peši na Beckovský hrad. Išli sme prírodou. Po ceste sme museli ísť ticho, aby sme nevyplašili zvieratá. Videli sme jeleňa, dve srnky a aj hlinený domček, ktorý nám ukázala Daška. Pri lavičkách sme sa zastavili, aby sme sa najedli. Potom sme išli ďalej, až do Beckova. Pod hradom sme sa najedli. Oddýchnuť sme mohli ísť hore do hradu. Boli sme si pozrieť dreveného draka. Tu nám pani učiteľky povedali, že ukradli kráľovnú a my musíme teraz zbierať dukáty, aby sme ju mohli vyslobodiť. A tak sme išli za kováčom, ktorý nám nechal vyraziť dukáty. Aj nám ukázal, ako sa kuje podkova. Vyraziť dukáty bolo pre niekoho ľahké a pre niekoho ťažké. Z hradu sme išli na zmrzlinu a na cukrovú vatu. Bol to super deň. *Valerika Vojtová, 4.ročník*

Príbeh druhý – Plavecký hrad

Pani učiteľky nám povedali, že na tento hrad pôjdeme peši, ale prišiel autobus a vyrazili sme z Kálnice. Po ceste sme si spievali pesničky. Prišli sme do dediny Plavecké Podhradie. Autobusom sme prišli pod kopec a potom sme išli pešo hore na hrad. Bola to ťažká cesta. Veľký strmák! Po ceste sme videli rozpadnutý kláštor. Išli sme hodinu hore, ale mali sme aj prestávku na jedenie. Pani učiteľky nám povedali, že si musíme šetriť vodu, lebo po ceste už voda nie je. Keď sme prišli na hrad, uvideli sme zrúcaninu. Pani učiteľka nám povedala povest. A potom sme si pozreli hrad. Videli sme tam miestnosti, kde býval kráľ a kráľovná. Pani učiteľka nám povedala, že tento hrad patrili tiež Stiborovi zo Stiboric ako Beckovský hrad. Hore sme nenašli žiadne dukáty. Tak sme sa museli vrátiť do dediny, kde sme išli do kultúrneho domu a tam sme si ich vyrzili. Takže sme vôbec nemuseli ísť na hrad. Mohli sme ísť hneď do kultúrneho domu. Potom sme išli domov. Veľmi ma boleli nohy, bol to pekný výlet. *Miško Hrzavský, 4.ročník*

Príbeh tretí – Bojnický zámok

Do Bojníc sme išli asi dve hodiny. Keď sme tam dorazili, museli sme čakať na vstupenky. Slniečko nám pekne svietilo a my sme videli levy, medvede, ktorým bolo ale veľmi teplo. Išli sme aj ku kletke s opicami. Tie sa však veľmi nudili. Jedna nám vyplazila jazyk. Motýlia záhrada bola zavretá, tak sme si tam oddýchli pri zmrzline. Mapa nám ukázala cestu k novému pavilónu slonov. Po ceste sme videli morčatá, zajace, klokany. V jednej záhradke boli aj surikaty. Jedna surikata sa na mňa pozrela, ako keby bola moja kamarátka. Viki a ja sme si všetko fotili, najviac asi papagáje. Cesta po ZOO bola veľmi namáhavá. Tak sme oddychovali pod lipou kráľa Mateja. Pani učiteľky nám povedali, že má veľa rokov. Asi 700. Po oddychu sme si ešte kúpili suveníry a išli sme domov. *Saška Prasličková, 3.ročník*

Príbeh štvrtý – Smolenický zámok

Ráno nás prišiel vyzdvihnúť autobus. Keď sme dorazili do Smoleníc, museli sme zaparkovať pri kostole a hore na zámok sme išli peši, dlhou cestou. Po ceste sa mi začali strácať sily. Ledva som prišiel na nádvorie. Tam sme čakali na sprievodkyňu. Keď prišla, išli sme do zámku. Bol krásny. Bolo tam veľa izieb, modrá knižnica, červená knižnica. Pozreli sme sa aj na okolie z veže zámku. Všade bolo krásne. Po prehliadke zámku sme nastúpili do autobusu a pokračovali sme do Jaskyne Driny. Nachádzala sa vysoko v lese. Hneď na začiatku lesa bola tabuľka, že v lese sú medvede. Ale my sme ich nestretli. Našťastie! Cesta do jaskyne bola horšia ako cesta na zámok. Išli sme dlho, veľmi dlho. Boleli nás nohy a bolo nám veľmi teplo. Pani sprievodkyňa nám kázala, aby sme sa obliekli, lebo vnútri je zima. A naozaj tam bola! Nemohli sme sa ničoho dotýkať, lebo by sme zničili kvaple. V jaskyni boli stalagmity i stalaktity. A veľmi veľa jazierok. V tejto jaskyni žijú aj netopiere. Ale ani tých sme vôbec nevideli. Bolo tam krásne. Tento výlet bol super. *Adamko Polonský, 3.ročník*

Príbeh piaty – Chata Dorotkové

Počas letnej školy sme išli aj do lesa na chatu. Bola to poľovnícka chata a volala sa Dorotkové. Po ceste sme strašili pani učiteľky, ktoré sa aj nafakali. Cesta bola dlhá, tak sme aj oddychovali. Občerstvenie bolo pri krmelci. Tu sme zisťovali, aké zvieratá tam boli. Deň predtým pršalo, takže sme to rýchlo zistili, že tam boli najmä srnky. Pri ďalšom krmelci nám Daška povedala, že tam bývajú diviaky. A prišli sme na chatu. Tu nám páni poľovníci už prichystali oheň, tak sme si mohli hneď opekať. Opekali sme si slaninu, špekačky a niektorí aj chlieb. Potom sme s nimi hrali futbal. Keď sme oddychovali, Terezka povedala, že videla v takej zrúcanine malé dievčatko. Išli sme ho hľadať. Ale nikoho sme nenašli, tak sme sa strašili. Chalani našli tunel, kde sa dalo dobre skrývať. Tak sme sa hrali aj schovku. Ale to nás po chvíli už nebavilo. Jurko vymyslel, že musíme postaviť most. Postavili sme fakt pevný, pod níkym nepraskol. Keď sme boli smädni, pod chatou bola studnička, v ktorej

bola studená voda. Lepšia ako doma. Tento deň sa nám veľmi páčil. *Viki Fusiová a Patrik Paška, 3.ročník*

Príbeh siedmy – Rafting na Váhu

Pani učiteľky nám povedali, že na posledný deň našej letnej školy majú pre nás prekvapenie. Museli sme si doniesť do školy plavky. Nikto nevedel, čo to bude. Ráno prišiel pre nás všetkých autobus a zaviezol nás za Beckov. Tam nás už čakali inštruktori, ktorí nás rozdelili do štyroch člnov. Zobrali nám ruksaky. Do člnov sme si mohli zobrať len vodu a obedáre. Ešte sme si vyskúšali, ako sa pádluje. Potom sme si dali vesty a sadli sme do člnov. Odrazili sme od brehu. Patrikovi Fusimu padla šiltovka do vody, ale ďalší čln ju zachytil. Člny sa spájali s druhými a takto sme sa plavili. Po ceste sme videli aj veľa vtákov. Niekedy išiel Váh pomaly, niekedy rýchlo. Tam sme museli rýchlejšie pádlovať. Keď sme mali pauzu, spúšťali sme sa po prúde. To bola veľká zábava! Po prestávke sme sa vymenili a pádlovali sme až po Zelenú vodu. Tam sme vystúpili a niesli sme si člny od Váhu po Zelenú vodu. Bola to makačka! Na pláži sme sa obliekli a išli sme veľkým autobusom naspäť do Kálnice. To bol ten najkrajší zážitok. *Simonka Šimová a Veronika Kukučková, 3.ročník*

Príbeh ôsmy – Zelená voda

Na Zelenú vodu sme chodili často, lebo bolo veľmi teplo. Chodili sme autobusom, ktorý išiel z Kálnice a zastavil nám pri Zelenej vode. Odtiaľ sme išli na pláž, kde bolo veľa piesku, vaky na sedenie. Vždy sme tam boli prví, tak sme sa aj dlho kúpali. Voda bola teplá. Brávali sme si vodné pištole, aby sme sa mohli strieľať s vodou. Mali sme tam výborné dni. *Sebastiánko Srnec, 3.ročník*

Na Zelenej vode bolo super! Keď sme tam prišli, obliekli sme sa do plaviek a mohli sme ísť do vody. Z vody sme museli vychádzať aj na prestávku, tak sme sa tam zahrabávali do piesku. Stavali sme aj hrady z piesku, diaľnice. Hrali sme aj naháňacky vo vode. Na obed nám priniesli tety kuchárky kura s ryžou a kompótom. Potom sme sa išli ešte kúpať. Keď sme išli domov, tak nám pani učiteľky kúpili zmrzlinu. *Valerika Vojtová, 4.ročník*

V stredu a vo štvrtok sme chodili na Zelenú vodu. Plávali sme a kamaráta Jurka tam pohrýzla ryba. Okrem plávania sme boli aj na trampolíne, na vodnom futbale. Vo vode boli chodničky, cez ktoré sme chodili. Boli od blata, zabárali sa nám tam nohy. Opaľovali sme sa, bola tam zábava ako v Chorvátsku. Bývali sme tam do pol tretej. Boli to dobré dni. *Davidko Šicko, 4.ročník*

Základná škola s materskou školou v novom školskom roku

A opäť je tu nový školský rok. Opäť sme otvorili dvere našej školy pre učeniachťivých žiakov. V tomto školskom roku máme v základnej škole 38 detí.

Konkrétne: • **1. ročník**, 9 detí • **2. ročník**, 7 detí - triedna učiteľka Mgr. Lenka Juríková • **3. ročník**, 14 detí • **4. ročník**, 8 detí - triedna učiteľka Mgr. Martina Striežencová.

V školskom klube detí sme otvorili dve oddelenia. Vedúcou ŠKD je Daška Kmeťová.

Materská škola nám otvorila svoje brány pre 37 detí. Máme dve oddelenia. Triednou učiteľkou pre predškolákov je pani učiteľka Mirka Sahařová. A druhou pani učiteľkou predškolákov je Helenka Janegová. V malej triede je triednou učiteľkou Mirka Valovičová a druhou pani učiteľkou je Bc. Lucka Tomanicová.

V tomto školskom roku sa nám podarilo na základe výzvy získať z národného projektu Pomáhajúce profesie v edukácii detí a žiakov inkluzívny tím • *Školský špeciálny pedagóg* - Mgr. Tatiana Baginová • *Asistent učiteľa* - Mgr. Janka Urbanová, Mgr. Alexandra Hošťalková

Rodičia majú k dispozícii aj psychológa a špeciálneho pedagóga zo Súkromného centra špeciálno-pedagogického poradenstva Kálnica. Z tohto centra chodia k nám každé dva týždne a prednostne vyšetrujú naše deti.

V školskom roku 2021/2022 pracujeme podľa inovovaného ŠVVP. Pridali sme dva predmety: Tvorivé čítanie - tvorivé písanie, Anglický jazyk hrou. Okrem toho pokračujeme aj v projektoch: Zdravá výživa v škole, Ovocie a zelenina v škole, AMAVET.

Škola vypracovala aj projekty. V niektorých sme boli úspešní, v iných nie. Ale pochválime sa tými úspešnými: • *Múdre hranie* - 500 EUR • *Spolu múdrejší 1* - 1.800 EUR • *Spolu múdrejší 2* - 1.660 EUR • *Letná škola* - 1.800 EUR • *Spájame regióny* - 800 EUR.

Materiálno-technické vybavenie školy je na dobrej ceste. Zrekonštruovali sa okná, pretože počas dažďa nám už cez okná tieklo do miestností a unikalo veľmi veľa tepla. Dokonca v miestnosti SCŠPP zničila voda časť koberca. Ale čo je dôležité, deti sedia v teple. Ďalej sa

nám podarilo zrekonštruovať detské ihrisko, ktoré už nespĺňalo bezpečnostné normy. Pokračovali sme aj vo vybavovaní externej učebne na ihrisku. Počas slnečných dní je veľmi využívaná. Z projektu sme zakúpili nové šatne a vymenili nábytok v triede 1. a 2. ročníka. V škole sme vymenili sociálne zariadenie - dievčenské i chlapčenské.

Ale najväčšia radosť je aj tak z našich žiakov, ktorí sa zapájajú do rôznych súťaží a sú veľmi úspešní. A to aj v celoslovenských kolách. Tešia sa do školy a sú nešťastní, keď je škola zatvorená. A to je to najdôležitejšie! Všetko ostatné je pre nás nepodstatné.

A opäť prichádzajú Vianoce...

Aj my zo Základnej školy s materskou školou Kálnica - zamestnanci i deti - Vám chceme popriať nádherné, Svetlom a Láskou naplnené vianočné sviatky. A v novom roku 2022 veľmi veľa lásky a zdravia. Nech žiadne srdce netrpí a nech všetci žijeme v spoločenstve dobra.

Mgr. Martina Striežencová, RŠ

Slovensko v anekdotách 2

Ak si radi prečítate humoristický časopis Kocúrkovo, ktorý vydáva Milan Stano vo svojom Vydavateľstve Štúdio humoru, satiry atď, tak možno vám dobre padne aj jeho nová knižka Slovensko v anekdotách 2. Prvá zbierka anekdot vyšla v roku 2011.

Umelec - maliar a grafik, karikaturista a spisovateľ Milan Stano svoju záľubu v humore všetkého druhu odovzdáva svojim čitateľom už dve desaťročia.

„Myslím si, že je treba zachovať veselú pamäť Slovenska z našich mestečiek a dediniek.“ (s.250) Publikované ľudové anekdoty sú nové aj staršieho dáta a pochádzajú z celého Slovenska - sú v nich aj tri beckovské na str. 18-19 a štyri kálnické na str. 77-79 - spolu 889 anekdot od A po Ž (teda Ábelová až Žipov) a 179 karikatúr.

Prečítajte, a uvidíte, že aj humorné príbehy, vtipy a anekdoty umožnia lepšie pochopiť pravú náтуру nášho človeka. A nezabúdajme: Úsmevný pohľad na svet tiež pomáha liečiť dušu aj telo.

Knižku si môžete zakúpiť u autora alebo požičať v obecnej knižnici.

DB

Ukážky z knihy:

Jano, nekúpiš pol svine? A načo, veď by sa mi v chlieve zvalila. (s.76) • *Anekdota z 18. storočia: „Čo predávajú, pane?“ - spýtal sa istý sedliak jedného kupca, ktorý sa na svoj kupecký stôl oprel. „Oslove hlavy“ - odpovedal namrzene kupec. „Jaj,“ riekol sedliak, „vy musíte veľký obchod mať, lebo už máte len jednu.“ (s.65) • Príde duch do ordinácie a hovorí vystrašenému lekárovi: „No čo, trasieš sa? Hovoril si, že sa mám prísť o štrnásť dní ukázať.“ (s.150) • *Na trhu sa stretli dve ženy. Jedna z nich sa pýta: „Povedz mi, aké kvasnice ty používaš?“ „Prečo?“ „Nuž, keď tak kysneš.“ (s.165) • Na jarmoku osloví jeden trhovník druhého: „Počuj, čo to máš za novinku Božská klobása?“ „Ty to nepoznáš? To je taká, že len Pán Boh vie, čo všetko je v nej.“ (s.165) • *Pýta sa turista kastelána na hrade Strečno: „A čo strašidlá, máte tu nejaké?“ „Nie, nemáme. A kedy by ste mohli nastúpiť?“ (s.186) • Ženička vedie do mesta (Žilina) po ulici kravu. Príde k nej policajt a vraví: „Ale toto je pešia zóna, je určená len pre peších!“ „A čo? Vari moja krava ide na bicykli?“ (s.238)***

Kino - Strážcovia lesa

V októbri sme išli na filmový festival do Nového Mesta nad Váhom. Premietali nám rumunský film. Keďže by sme nerozumeli, bola tam jedna teta, ktorá nám to prekladala. Film bol o deťoch, ktoré boli v tábore. Boli to strážcovia lesa. V tábore mali rôzne súťaže. Jednou zo súťažných disciplín bolo aj to, že museli liezť na skalu. Skoro všetci sa báli na tú skalu liezť. Ale nakoniec to splnili. Hore museli hľadať vlajky a tam sa z jedného tímu stratil chlapec. Totiž on sa zaľúbil do dievčaťa z druhého tímu a písal jej listy.

Pri plnení tejto úlohy zostal vzadu, aby jej dopísal list a stratil sa. Mal čelovku a v noci zaspal v tráve. Našiel ho jeden ujo, ktorý ho zobral do svojho stanu. Tam mu ukázal meč a sľúbil mu, že aj jemu taký meč spraví. Chlapec sa naučil pri ňom veľa dôležitých vecí, ktoré potreboval na ochranu lesa. Potom našli tábor a z chlapca sa stal odvážny bojovník - strážca lesa. Tento film sa nám všetkým veľmi páčil.

Ado Šicko, 4. ročník

Na ostrie noža...

Samuel Potoček. Tento mladý muž vo veku 20 rokov sa venuje veľmi zaujímavej záľube. Osobne mám rada ľudí, čo tvoria alebo sa venujú nejakým záľubám. Priznám sa, že chalaniska som musela dosť prehovárať na tento článok. Samo na svoj talent a zručnosť je obdivuhodne skromný. Momentálne študuje na VŠT v Brne. Už ako dieťa bol veľmi vnímavý a tvorivý. Najskôr mu počarovali modely lietadiel na diaľkové ovládanie. Mal aj iné aktivity. No a potom to prišlo. Prázdniny u starých v Adamovských Kochanovciach všetko odštartovali. Trochu nudy a mladíckej zvedavosti na internete ho naviedlo do nového tvorivého sveta. Pozrel si, ako sa dá z guľčokového ložiska vyrobiť nôž. To bola ale výzva! Prečo by to neskúsil aj sám! Neskúsený, ale nezlomný 15. septembra 2015 s hrdosťou držal vo svojej ruke prvý vlastný prototyp nožička. Jeho rodičia ho v tejto nevšednej záľube veľmi podporovali. Sice, jeho prvý výtvar skončil ako pomôcka na vypletie zeliny v záhrade, ale nevzdal to. Zostal odhodlaný pokračovať a zlepšovať sa v tomto koničku. U otca v garáži si začal zriaďovať svoju vlastnú dielničku. Prvá bola vrtačka, brúska a ďalšie potrebné veci postupne pribúdali. Rodina to mala na čas trochu uľahčené – vedeli pošuškať Ježiškovi, čo má priniesť pod stromček. Nadšenie neutíchalo a nastal čas pokus-omyl. Výroba noža nie je až taká jednoduchá. Nôž, aby bol správnym nožom, musí byť tvrdý. Vedieť ho brúsiť, vylepšo-

vať techniky jeho zhotovenia. Veď nie je oceľ ako oceľ. Následne ho zhotovíť aj tak, aby bol atraktívny pre majiteľa. Čepel' je jedna vec, ale potom rúčka a puzdro. A to všetko ručne vyrobené. Jeho vlastná fantázia a zručnosť sa postupne zlepšovala. U deda Roška na povale našiel nákovu. To bolo radosti. Ako prvá jeho vyhňa bol záhradný gril a prívod vzduchu mu dodával starý mamin vysávač. Smiešne? Ale fungovalo to! Jedného dňa povedal jeho otec: „Synu môj, ty potrebuješ poriadnu kováčsku vyhňu hodnú majstra.“ A stalo sa, svojpomocne si ju postavili. Aj 1000 stupňov majú občas v garáži. Ako v slušnom pekle. Materiál na výrobu čepelí si zháňa kade tade. Po družstvách, povalách, internete a aj rodina pomôže, koľko sa dá. Talent istočne zdedil aj po dedovi (tak ho volal), teda jeho strýkovi. Ten bol známy v Kálnici tým, že vyrábala drevené podložky pod parohy a aj drevené pažby na pušky. Ako malý chlapec ho rád pozoroval a obdivoval. Ako prvých svojimi nožíkmi obdaroval svoju rodinu. Krstný otec Juraj sa veľmi tešil darčeku k 50. narodeninám. Veď je poľovník. Mama Katka v kuchyni tiež. A potom sa to rozkrítklo. Čo nôž, to originál a kto by nechcel originálny darček? Druhý podobný môže byť, ale nikdy to nie je to isté. Trvá aj mesiace, zakiaľ nôž uzrie svetlo sveta. Na ozdabu čepel' noža pridal aj vlastnú iniciálku – nenápadne veľké „P“. Následne propagácia cez Instagram spôsobila, že prišla zákazka z USA a aj z Írska. Tak toto je už zaslúžený úspech. Všetci zákazníci boli doteraz spokojní. Zaujímavé je, že Samo si je doteraz najväčším kritikom. Vždy si myslí, že by to mohlo byť lepšie aj krajšie. Ale tak to má byť. Hoc teraz je jeho najväčšia priorita vyštudovať na VŠ, naďalej sa chce venovať tejto zaujímavej záľube. Do budúcnosti je jeho ďalšia túžba vyrobiť samurajov meč. Tak toto už bude čepel' na ostrie noža! Želám mu veľa chuti a elánu do ďalšej tvorby.

Žaneta Potočková

Spoločenská rubrika júl - december 2021

Narodili sa:

Jasmina Krchnavá, Theodor Herceg

Rozlúčili sme sa:

Pavol Filip, Marián Urban, Ing. Florián Zámečník, Ján Hladký, Mária Valovičová, Marta Juriková, Miroslav Paška, Zuzana Roškova

Za Slávom Masárom

Ako keby to bolo včera. Stále mám v čerstvej pamäti, keď sa rozleteli dvere na pohostinstve a do vnútra sa doslova vrátil tento pán. Veľmi ma to pobavilo. Vo svojich rukách držal billboard vyšší než bol on sám. S otázkou: „Vedela by si mi nejakú pomôcť, Žanetka? Pozri sa na toto, prosím ťa!“ Zvedavá som bola, čo to teda bude. S patričnou hrdosťou sa na mňa z billboardu usmievali atléti, bežci z Kálnice spred 70 rokov. „Chcel by som oživiť túto myšlienku,“ povedal mi. Beh oslobodenia na počesť padlých rumunských vojakov. Pomohla som, čo sa dalo. Hlavne obec, mesto Nové Mesto nad Váhom, sponzori, podnikatelia, dobrovoľníci. A stalo sa. Slnečný deň, 8. apríl 2017 – a v Kálnici sa opäť bežalo. Trasa 5,5 km, smer Kálnica – Rakolu by a späť sa opäť tešila slušnému počtu bežcov. Bežali dospelí aj deti. Všetci si to užívali. Hlavne on sám ako riaditeľ pretekov. Odvtedy sa bežalo každý rok, len doba covidová to na čas zastavila. Je mi veľmi ľúto, že si pre svoj zdravotný stav už nemohol užiť tento deň. Cez kultúrnu komisiu sme mali v pláne usporiadať bežeckú akciu 4. septembra. No nestalo sa. Aj keby, už by nebol medzi nami. Slávko preslávil našu obec hlavne v športe, v lyžovaní na tráve. Vždy bol hrdý na svojho vnuka Adama. Ten sa stále venuje tomuto športu. Zbiera medaily, kde sa dá. No, ja som Slávka poznala ako správneho parťáka v bežeckom podujatí. Zo srdca mu venujem aspoň krátku spomienku cez naše obecné noviny. Zaslúži si pripomenutie, uznanie a obdiv.

Ďakujeme, Slávko Masár!

Slubujem, že na budúce sa bude bežať v Kálnici zas – na tvoju počesť! Odpočívaj v pokoji.

S úctou Žaneta Potočková a organizačný tím pretekov behu oslobodenia v Kálnici

Mgr. Miroslav Masár s Ing. Jánom Krchnavým
8. apríl 2018. FOTO: Ján Valovič

MUDr. Lenka Benáková

Informácie pre obyvateľov

Všeobecní lekári pre dospelých nevydávajú žiadne „papierové potvrdenia“ o prekonaní ochorenia COVID-19. Platné digitálne doklady generuje výhradne NCZI. Pozitívna antigénového testu na COVID-19 u detí vo veku nad 12 rokov a 2 mesiace a dospelých občanov nie je akceptovaná ako dôkaz o prekonaní ochorenia COVID-19.

Doklady platné u dospelých občanov o očkovaní alebo prekonaní COVID-19 v SR a v zahraničí:

1/ Preukaz o vakcinácii proti COVID - 19

a) Občan si ho stiahne do mobilného telefónu alebo PC z webu spravovaného NCZI www.korona.gov.sk

b) Digitálny preukaz je pre občana dostupný aj v mobilných aplikáciách všetkých zdravotných poisťovní.

Preukaz obsahuje všetky informácie o podanej očkovacej látke, poradí a celkovom počte vakcín, typ a výrobcu vakcíny a dátum podania. Súčasťou preukazu sú aj informácie o držiteľovi potvrdenia (meno, priezvisko, dátum narodenia), QR kód na elektronické overenie očkovania oprávnenými osobami a jedinečný číselný identifikátor konkrétneho vydaného potvrdenia.

2/ Potvrdenie o prekonaní ochorenia COVID-19 (CERTIFICATE OF RECOVERY) výhradne pozitívny RT-PCR test

a) Potvrdenie si občan môže stiahnuť v elektronickej podobe z webu NCZI www.korona.gov.sk na 12. deň po zistení pozitívnosti RTR-PCR testu. NCZI ho generuje výhradne na základe oficiálne vykonaného a POZITÍVNE vyhodnoteného RT-PCR testu na COVID-19. Potvrdenie sa negeneruje na základe pozitívneho antigénového testu alebo výsledku samotestovania doma.

b) Digitálne potvrdenie je pre občana dostupné aj v mobilných aplikáciách všetkých zdravotných poisťovní.

Potvrdenie obsahuje dátum pozitívneho testu, platnosť potvrdenia od a do konkrétneho dátumu, kedy stráca platnosť (180 dní), informácie o držiteľovi potvrdenia (meno, priezvisko, dátum narodenia), QR kód na elektronické overenie potvrdenia oprávnenými osobami a jedinečný číselný identifikátor konkrétneho vydaného potvrdenia.

Pokiaľ bol občan diagnostikovaný ako pozitívny antigénovým testom, je potrebné potvrdiť výsledok absolvovaním RT-PCR testom. Podľa platnej legislatívy môže NCZI vydať DIGITÁLNY COVID PREUKAZ EÚ O PREKONANÍ len na základe PCR testu.

Deti do 12 rokov plus 2 mesiace fungujú v inom režime (uvedené nižšie), preto je potrebné, aby sa rodičia poradili s pediatrom svojho dieťaťa.

3/ Dočasný doklad o očkovaní proti COVID-19

Dočasné potvrdenie o podaní prvej, druhej alebo tretej dávky očkovacej látky proti COVID-19 vystavuje v papierovej podobe občanovi výhradne očkujúci lekár – lekár vakcinačného centra alebo očkujúci ambulantný lekár. Občanovi je vydaný v papierovej podobe a je podpísaný a opečiatkovaný očkujúcim lekárom. Očkujúci lekár je povinný vykonané očkovanie zahlásiť NCZI. Po tomto hlásení sa občanovi automaticky generuje digitálny preukaz o očkovaní, ktorý je možné stiahnuť do počítača alebo mobilného telefónu spolu s QR kódom z webu www.korona.gov.sk

Všeobecní lekári pre dospelých nevydávajú na základe takýchto informácií žiadne papierové potvrdenia ani digitálne doklady o prekonaní ochorenia COVID-19. Platné digitálne doklady generuje výhradne NCZI.

Zdroj: NCZI

Ocenenie pani doktorky

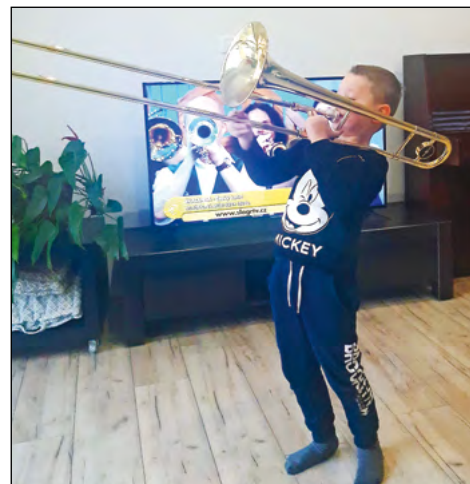
V nedeľu 22. augusta 2021 sa konal tretí deň Dní obce Beckov. Už tradične býva dňom, kedy predstavitelia obce si uctia občanov, ktorí v priebehu posledného roka vykonali niečo pozitívne pre svoju obec, prípadne dostanú ocenenie za celoživotnú prácu alebo slávia jubileum. V tento deň dostala Cenu starostu Obce Beckov aj naša všeobecná lekárka pre dospelých ako poďakovanie za pracovné nasadenie počas pandémie COVID-19, kedy sa ako lekárka zúčastňovala pravidelných testovaní počas piatich mesiacov tohto roka, spolu ďalšími zdravotníkmi a zdravotníčkami v obci Beckov.

DB

MUDr. Benáková preberá ocenenie z rúk starostu obce Beckov Daniela Hladkého. Foto: JS

Umelecká dušička z hornej Kálnice

Toto malé zlatičko poznám od jeho narodenia. Miška Gašparíka poznám ako vždy usmiata a zvedavé dieťa. Vo svojom veku 5 rokov už ovláda koľko-toľko hru na hudobný nástroj pozoun – pozauna – trombón. Zaujíma ho všetko, čo sa týka ľudovej hudby. Nič iné sa od tohto jeho talentu a nadšenia nedá očakávať. Veď jeho rodičia majú taktiež umelecké čítanie a nadanie. Takže to podedil. No on disponuje aj iným talentom. Nadchlo ho vymýšľanie vlastných príbehov. Fantázia mu pracuje, má neuveriteľnú predstavivosť. Rád si kreslí a popritom si vybaví vlastný príbeh. Jednoducho povedané, Miško diktuje a rodičia píšu.

Už teraz má celkom slušnú zbierku vlastných komiksov HARRY POTTER A ZOO (jeho vlastná autorská tvorba). Jedného dňa sa Harry Potter a Harry Potterová tešili do ZOO. Prišli do ZOO a Harry Potter chcel ísť k opiciam a potom k morským vydrám. Harry Potter chcel ísť aj k slonom, ale tie neboli na tabuli. Jéj, aha, veď je tu slon! Vedľa opíc! Ja som zabudla. Harry Potter sa moc a moc pozeral na opice, že ho to unavilo. A čo chceš ísť domov? Veď si chcel sem ísť. Ale, už som unavený. Môžeme si zobrať nejaké zvieratko. Vieš, je mi to tak ľúto, no nemôžeme si brať zvieratka zo ZOO. Áno, máš pravdu, Harry Potterová. Harry Potter potom povedal, no dobre, už som nie unavený. Ja som taký moták, zasmiali sa všetci.

Žaneta Potočková

PD Kálnica informuje

V minulom vydaní Kálnických ozvien sme vám predstavili nového konateľa PD Kálnica, pána Christopa Kenela. Od nástupu nového „gazdu“ uplynulo osem mesiacov a jeho „rukopis“ začína byť na krajine vidieť. Spýtali sme sa ho, ako ten prvý viac než polrok hodnotí on.

• *Pán Kenel, v minulom rozhovore ste vraveli, že Vašu prácu začne byť vidno až v budúcom roku. Opak je však pravdou – mohli by ste nám teda povedať, čo všetko ste už stihli?*

Počasie nám celkom prialo, zožali sme a obrobili väčšinu polí, už sa pomaly zelenajú, máme zasiatú raž, pšenicu, jačmeň... V blízkej dobe sa ešte rozhodneme o ďalších plodinách, v hre sú napríklad kukurica či cirok, ktorý nie je atraktívny pre vysokú zver. Problémy v žatve nám robila najmä sója, pretože sójové polia sú porastené burinou, ktorej tvrdé bobule upchávajú kombajn, musíme počkať, kým zmrznú a opadnú, prípadne sa scvrknú, až potom dokončíme konečne aj zber sóje. Budeme tiež sadiť ovocné stromy ako solitéry, aby sa podporila biodiverzita na rozsiahlych pôdnych blokoch a je to zároveň aj jedno z vodozádržných opatrení, ktoré bráni pôdnej erózii.

Na jar máme v pláne zasiať aj viacero hektárov kvetnatých medonosných lúk. Budú nielen krásne, ale i veľmi osožné včelám a iným významným druhom a ja tak trochu dúfam, že keď v niektorých miestach namiesto žihľavy budú rásť kvetiny, ľudia to odradí od vyvážania odpadu do prírody.

Mám v pláne využiť aj všetky ostatné plochy, či už na medziplošiny alebo lúky, z ktorých, podľa počasia, môžu byť buď pastviny alebo trávne porasty na seno – to sa ukáže až v budúcom roku. Každopádne treba výsadbu plánovať v cykloch a niekoľko rokov dopredu, zásadné je, aby bola pôda vždy pokrytá porastom, pretože len vtedy je v nej život a je chránená.

• *Aký je rozdiel medzi farmárčením na Novom Zélande a hospodárením tu u nás, na Slovensku?*

Jestvuje tu viacero rozdielov: Tým najzásadnejším je, že tu nehospodárim na vlastných, ale na prenajatých pozemkoch. Situácia s pozemkami je na Slovensku veľmi komplikovaná, sú rozdrobené, patria stovkám vlastníkov a nie je možné plánovať na dlhé roky dopredu, pretože človek nikdy nevie, čo sa môže stať.

Okrem toho, je tu veľmi chabá dostupnosť potrieb pre poľnohospodárov. Na Novom Zélande sa v obci s dvetisíc obyvateľmi nachádzali tri veľké obchody pre farmárov, kde ste zohnali všetko, od súčiastok na veľké poľnohospodárske stroje, cez krmivá až po montérky, rukavice, lopaty či gumáky. Nerád nakupujem cez internet, rád veci vidím najprv na vlastné oči a až potom kupujem, takže toto je dosť problém.

Tiež ma prekvapuje, že neexistuje nejaká jednotná celoslovenská organizácia, zastrešujúca a zastupujúca záujmy všetkých poľnohospodárov, ktorá vie efektívne komunikovať so zákonodarcami.

Pokiaľ ide o podnebie, je tu v porovnaní s Novým Zélandom teplejšie, suchšie a oveľa menej vetra. Tam dosahujú teploty vzduchu v lete maximálne 25 stupňov, v noci je však vždy okolo desať stupňov – keďže je to ostrov, hovorí sa, že more pôsobí v lete ako chladnička, voda dosahuje len okolo 18 stupňov, preto tie chladné noci, a v zime naopak ako pec, takže teplota v noci výraznejšie neklesne. Na južnom ostrove, kde som žil, dobre prosperujú trávy, koreňová zelenina, zemiaky a repa. Ovocným stromom sa tam nedarí, len krikom. Je chladnejšie ako severný ostrov, pretože je bližšie k Antarktíde.

• *A ako sa darí Vaším kálnickým zvieratám?*

Ako si už mnohí iste všimli, ovce prepásame po chotári, nezotrvávajú dlho na jednom mieste, len dva-tri dni a potom ich presúvame ďalej, aby sa nezničili trávne porasty. Pribudli nám ďalšie jalovice a máme i osem býkov, prvé jalovičky sú už pripustené, takže na jar sa môžeme tešiť na teliatka.

Ďakujeme za rozhovor.

Jarmila Kippel

Dony preslávil našu obec

Viem, že mnohí obyvatelia obce Kálnica aj v minulosti aj teraz robia a vykonalí veľa dobrých a pozitívnych činov. Zviditeľnili tak našu krásnu obec.

Napadá mi, že asi ani mnohí neviete, že našu obec preslávil aj náš štvornohý obyvateľ, ktorý žil v našej obci a zomrel 18. mája tohto roka na zlyhanie imunity. Psík bol plemena bernský salašnícky pes (trikolor). Jeho celé meno bolo Don Amazing Star Bernesse di Remata.

Narodil sa v Handlovej (spod Rematy) a v rodokmeni mal poľsko-americké korene. Od malička, keď bol ako malý „plyšák“ za bránkou na dvore domu č.290, sa stal miláčikom detí. Postupne, ako rástol, prirastal mi k srdcu čoraz viac. Strávil som s ním každú voľnú chvíľu. Z oboch nás sa stala nerozlučná dvojica. Dony sa mi túžil v náručí, keď ho niečo bolelo či trápilo a ja, keď som mal niečoho plné zuby (a verte, že psík to vycíti), stal sa mi oporou, povzbudením a relaxom.

Možno ste nás vidávali v obci a v našich chotároch spolu. Myslím si, že nemám v Kálnici žiadneho nepriateľa a ak, tak o tom neviem. Dony tiež nikomu neublížil. Viem, že nie všetci nás mali radi na ulici, ale tak to už chodí v živote.

Pochodil som s ním celé Slovensko na výstavách a bonitáciách – od Bratislavy cez Krpáčovo až po Veľkú Idu pri Košiciach. Takmer 5 rokov mal v štartovacej listine napísané bydlisko Kálnica. Po mnohých víťazstvách dostal titul

Šampióna Slovenskej republiky. Stal sa chovným, krycím psom. Mal 11 detí a 23 vnúčat.

Jeho fotky a názov obce Kálnica som zanechal aj v USA v San Franciscu, kde som bol spolu s chovateľkou doviest' na Slovensko nového Bernáka pre oživenie chovu.

Najväčší úspech vidím v tom, že Dony a Kálnica sú vo Svetovej knihe bernských salašníckych psov, vydanéj v USA v tomto roku, medzi najkrajšími šampiónmi z celého sveta 4 svetadielov. Nájdete tam psíkov z New Yorku, Nového Zélandu a jedného Kálničana.

Teraz je na dvore domu č.290 nový šesťmesačný bernský salašnícky psík Blizzard, a je to Donyho vnuk, narodený v Čechách, a ten mi zmiernuje bolesť po chýbajúcom dedovi.

Ing. Tibor Kvasňovský, CSc.

História stolnotenisového oddielu TJ ZAVAŽAN Kálnica

Ako neregistrovaný športový oddiel sme sa v roku 2005 prvýkrát zúčastnili turnaja v Hrádku, ktorý sme aj hneď vyhrali. Počas desiatich ročníkov, ako turnaj fungoval, sme boli najúspešnejšia obec v tomto mikroregióne. Päťkrát sme odišli ako víťazi a päťkrát sme skončili na 2. mieste, čo nám dodalo odvalu, motiváciu ďalej pracovať a založiť stolnotenisový oddiel. Máme jedného jediného hráča, ktorý sa zúčastnil všetkých ročníkov tohto turnaja. Je ním Roman Janega.

Od roku 2010 sme sa prihlásili do 6. ligy OBSTZ Trenčianskeho kraja v stolnom tenise. V prvom ročníku sme obsadili krásne 7. miesto zo šestnástich účastníkov, čo nás povzbudilo k ďalšej práci. Organizovatelia sme viaceré turnaje žiakov. Počas ďalších ročníkov počet hráčov narastal, čo bol dôvod vytvoriť dve družstvá, pretože sa nám v sezóne 2013/2014 podarilo postúpiť do vyššej súťaže. Od roku 2014 sme dve mužstvá hrajúce v oblastných súťažiach, kde sme s nimi hrali až do roku 2019 - 2020.

Takisto nás zasiahla súčasná vlna pandémie, kde sme od minulého roka zredukovali a prihlásili do súťaže iba jedno mužstvo v piatej lige OBSTZ v Trenčíne. Už vlni sa nám stalo, že sme súťaž nedohrali a taktiež v tomto ročníku sme nútene prerušili súťaž od 23. novembra 2021, kde týždeň

predtým sme boli ubezpečovaní, že môžu hrať iba zaočkovaní. My máme až 80-percentnú zaočkovanosť mužstva, no i napriek tomu sa súťaž musela prerušiť.

Sme hrdí na našich odchovancov, na Jakuba Hrnčiarika, ktorému sme umožnili ďalej rásť vo vyšších súťažiach v drese Nového Mesta nad Váhom, kde momentálne hrá už 3. ligu a držíme mu palce. Ďalej Riškovi Pupákoví, ktorému sme v ďalšom rozvoji pomohli hosťovaním v Novom Meste nad Váhom, kde pod odborným vedením trénerov napreduje. Naším veľmi úspešným odchovancom je aj Miloš Trgo, ktorý sa priženil do Skalice, kde hral 2. ligu, vyskúšal aj súťaže v Čechách, momentálne hráva v Holiči a stále k nám rád príde na tréningy, ak mu to čas dovolí a je inšpiráciou pre nás ostatných. Verím, že chlapci k nám radi zavítajú na tréningy a pomôžu nám v rozvoji stolného tenisu v Kálnici.

Momentálne máme 11 registrovaných hráčov a v tabuľke 5. ligy nám po 12. kole patrí 4. miesto zo sedemástich tímov. Veľká vďaka patrí vedeniu obce za to, že nám umožňuje trénovať a odohrávať zápasy v kultúrnom dome, kde máme vytvorené dôstojne podmienky pre odohratie súťaže. Všetky podrobné informácie o zápasoch, programe, umiestnení a individuálnych štatistikách nájdete na www.pinecinfo.sk.

Ocenenia, ktoré vidíte na obrázku, sú dielom všetkých našich hráčov. V poslednom turnaji pred pandemiou nám doniesol pohár za 3. miesto Lukáš Kukučka v dvojhrách jednotlivcov na memoriáli Jána Saba z Hornej Stredy. V tabuľke štvorhier vládnu v súťaži dvojica Kukučka Erik a Šicko Erik, ktorí v momentálnom ročníku nenašli premožiteľa.

Verím, že pandemické nariadenia nám povolia sa vrátiť za zelené stoly čo najskôr, preto každému želim hlavne pevné zdravie, príjemné prežitie vianočných sviatkov a všetko dobré do nového roka.

Erik Kukučka, predseda STO TJ Zavažan

TJ ZAVAŽAN - Športový život v Kálnici sa nezastavil

Presvedčenie, ktoré som uviedol v júnovom čísle Kálnických ozvien, že športový život sa v Kálnici nezastaví, môžem dnes potvrdiť, aj keď nemáme mužstvo dospelých futbalistov v súťaži.

Toto potvrdzujú na inom mieste informácie Dalibora Šicku o činnosti futbalového oddielu, Pavla Lednického o turistických aktivitách po Slovensku, Jána Valoviča o turistike v blízkom okolí a Erika Kukučku o činnosti stolnotenisového oddielu, ale i ďalšie články.

Ďalej môžem doplniť, že sa nám úspešne rozbehla činnosť záujemcov o volejbal. Od mája až do novembra, v prípade priaznivého počasia, pravidelne každú nedeľu a niekedy i viac krát v týždni, hralo šesť až dvanásť žien a mužov volejbal. Dost často využívali i možnosť umelého osvetlenia.

Čo sa týka hrania tenisu je záujem ešte väčší. V prípade, že je MFI neobsadené domácimi občanmi a členmi TJ Zavažan, často je využívané i cudzími záujemcami za poplatok v zmysle VZN o využívaní multifunkčného ihriska.

Začiatkom septembra Obec Kálnica uskutočnila v našom športovom areáli pre deti a ostatných obyvateľov športový deň s rôznymi súťažami pre deti i dospelých. Vyvrcholením veľmi vydarenej akcie bolo zapálenie vatry a tanečná zábava do neskorých nočných hodín.

Aby náš športový areál naďalej slúžil svojou čistotou a upravenosťou na podobné akcie a bol pomyslenou „predzáhradkou obce“, bolo potrebné opraviť a vymeniť poškodené časti lavičiek na tribúne. Za sponzorské nové dosky na opravu ďakujeme pánovi Mariánovi Urbanovi a Ing. Milanovi

Bušovi za „okartáčovanie“ a natretie všetkých lavičiek na tribúnke. Ďakujeme aj pánovi Miroslavovi Dedíkovi st. za pomoc pri opravách krovinorezu a asistenciu pri kúpe kosačky. Poďakovanie vyslovujeme aj novému predsedovi PD Kálnica, páni Christophovi Kenelovi za precízne pomulčovanie svahu za bránkou pod cestou, kde sa s našou technikou nevieme dostať.

Taktiež sme vymenili dosku pevne zabudovaného stola pod prístreškom pri bufete. Verím, že toto miesto častého oddychovania a posedávania rodičov s deťmi, ale i starších občanov, bude pôsobiť príjemnejšie a kultúrnejšie. Je najmä na mladých, ktorí tam posedávajú niekedy aj do nočných hodín, aby ho nepoškodzovali a udržovali v čistote. Dobrou správou je, že už viac ako štyri roky sa tu nezdržujú pochybné živly, po ktorých zostávali poodhadzované injekčné striekačky a ihly.

Z členských príspevkov a z 2 % darovaných našimi priaznivcami sme zakúpili novú traktorovú kosačku. Verím, že nám bude dlhé roky spoľahlivo fungovať. Starú kosačku, pokiaľ sa nepokazí, budeme používať na kosenie ostatných plôch mimo ihriska.

Ešte v tomto roku chceme vymeniť po 47 rokoch všetky staré poškodené vnútorné dvere v kabinách. Začiatkom budúceho roka plánujeme vymeniť aj vstupné drevené dvojkrídlové dvere za nové plastové, a tak byť pripravení v roku 2022 na dôstojné oslavy 75. výročia vzniku športovej organizácie v Kálnici.

V spolupráci s miestnym odborom Matice slovenskej chceme na vhodné miesto pod vkusným

prístreškom umiestniť knižnú búdku s lavičkou. Záujemci z búdky si budú môcť požičať vybranú knihu a po prečítaní ju vrátiť späť. Zároveň z lavičky budú môcť rodičia detí sledovať svoje ratolesť, ako sa hrajú na detskom ihrisku. Doteraz na takéto posedenie dočasne slúži orechový kmeň.

Piateho novembra 2021 oslávil významné životné jubileum 60 rokov Čestný občan Obce Kálnica a súčasný podpredseda našej TJ Zavažan, pán **Ján Nedbal**. Pri tejto príležitosti oslávencovi som odovzdal v mene TJ Zavažan Kálnica, za prítomnosti bývalých členov FO Ďakovný list za dlhoročnú funkcionársku prácu a za materiálnu pomoc pri rozvoji futbalu v Kálnici. V príjemnom prostredí v jeho „oplatkární“ v Rakoluboch sme s jubilanom strávili nezabudnuteľný večer.

Dnešná ťažká doba, keď sa normálny život temer zastavuje, národ je obmedzovaný v pohybe a všetci sa obávajú o svoje zdravie, je o to viac potrebné vytvárať v rámci obce pre svojich občanov ešte lepšie podmienky pre rekreačno-športovú činnosť všetkých vekových kategórií. Takúto možnosť vidím vo vybudovaní vonkajšieho „Fitness parku“.

Rozumiem tomu, že obec je pred veľkou akciou, akou je budovanie kanalizácie, ale finančné zdroje uložené na rezervnom fonde, každým dňom strácajú na hodnote.

Verím, že obecné zastupiteľstvo, tak ako v minulosti, bude podporovať rekreačno-športové aktivity, za čo vopred ďakujem.

Dušan Filip, predseda TJ Zavažan

Projekt Zelená cesta

Tento projekt nadväzuje na akciu Čistý revír, ktorú usporiadalo Poľovnícke združenie Kálnica, ktorej účelom bolo odstrániť čierne skládky v kálnickom katastrí. Cieľom projektu Zelená cesta je zvýšiť environmentálne povedomie a vybudovať úctu k prírode u detí, občanov, ale aj ostatných návštevníkov Kálnice.

Projekt zastrešuje obec Kálnica, je spolufinancovaný z grantového programu Zelené oči v rámci projektu Trenčianskeho samosprávneho kraja Zelená župa. Partneri tohto projektu sú OZ Kálnická dolina, Poľovnícke združenie Kálnica a ZŠ s MŠ Kálnica.

Aj napriek komplikovanej situácii spojenej s Covid-19 sa podarilo vďaka dobrým ľuďom zrealizovať plánované aktivity tohto projektu pre rok 2021.

Boli graficky spracované a vyrobené náučné a informačné tabule. Pán Rabatin vyrobil drevené stojany. Členovia PZ Kálnica a OZ Kálnická dolina vyrobili kotvy na uchytenie týchto stojanov a v priestore vedľa kultúrneho domu osadili náučné tabule, ktoré sa stanú základom plánovanej EKO triedy.

Bohužiaľ, plánovanú prednášku z lesnej pedagogiky, ktorú mali realizovať profesionálni lesní pedagógovia zo Štátnych lesov SR, OZ Trenčín, sa nám nepodarilo zrealizovať. Zaúradoval covid a žiaci museli ísť do karantény. Takže túto akciu musíme presunúť na rok 2022. Dúfajme, že situácia sa zlepši a bude sa môcť zúčastniť aj širšia verejnosť.

Cieľom projektu je nielen vybudovanie siete informačno-náučných tabulí a exteriérovej EKO-učebne, ale poskytnúť priestor aj verejnosti – zapojiť sa do aktivít spojených s ochranou a tvorbou životného prostredia v našej obci. V rámci plánovanej revitalizácie priestoru vedľa kultúrneho domu budú ďalej osadené nové náučné stoly s lavičkami, doplnená zeleň a bude vybudované nové detské ihrisko. Lesná spoločnosť Ostré vrchy prisľúbila vybudovanie náučného panelu stromov a drevín. Do zveľadenia tohto priestoru sa budú mať možnosť zapojiť aj ostatní občania a organizácie v obci, ktoré budú chcieť prispieť náučnými prvkami alebo inak podporiť obec v budovaní a skrášlení tohto priestranstva.

Na záver by som sa chcel poďakovať pánovi Rabatinovi, Danielovi Krchnavému, Pavlovi Pavlechovi, Tomášovi Hecegoví, Vlastimilovi Srncovi, Peťovi Maňovi, Lukášovi Godálovi a Ľubovi Batkovi, ktorí sa spolu so mnou priamo zapojili do tejto akcie. Poďakovanie patrí aj pani starostke a poslancom, ktorí podporili tento projekt.

Poľovnícke združenie Kálnica

Druhý polrok roka 2021 začalo Poľovnícke združenie Kálnica revír Kálnica – sever svoju činnosť už s mierne pozmeneným výborom. Poľovnícke združenie zastupuje predseda Ing. Ján Krchnavý, poľovnícky hospodár Pavel Pavlech, finančný hospodár Daniel Krchnavý a tajomník Vlastimil Srnec. Ako kontrolór dohliada na činnosť združenia Ján Krchnavý č. d. 59. Nový výbor PZ prijal zodpovednosť za chod združenia a naplánoval jeho aktivity tak, aby sme naplnili poslanie poľovníctva aj v tejto covidovej dobe.

Ako už tradične začiatkom leta členovia pokosili horské lúky Valové a Dorotové, kde sme dorobili kvalitné seno, ktorým sme naplnili všetky naše veľké krmelce pre raticovú zver. O menšie srnčie krmelce sa starajú pridelení členovia samostatne a seno do nich si zabezpečujú svoj-pomocne.

Zo zbytkov po čistení obilnín a olejní, ktoré nám poskytlo PD Kálnica, sme naplnili zásypy pre drobnú zver. Členovia si taktiež naplnili solníky kamennou soľou, ktorá je veľmi potrebná pre zdravý vývoj zveri.

Pokosili a vyčistili sme aj polička v Kňažej a na Chajmovej, no bohužiaľ, už naposledy. Technika, ktorú máme, má už svoje roky a obrábanie týchto poličok je náročné, nákladné a, ako sa ukázalo, bez významnejšieho efektu pre našu činnosť. Verím, že pôvodný majiteľia, ktorým sme ich odovzdali vo výbornom stave, sa o ne v rámci svojich možností dobre postarajú a naše niekoľkoročné úsilie nevyjde nazmar.

Okrem práce sa však snažíme vykonávať aj poľovnícku činnosť a s tou spojený selektívny lov zveri. Hlavná poľovnícka sezóna ešte prebieha, takže výsledky našej chovateľskej práce budeme hodnotiť až po jej skončení.

Verím, že väčšina ľudí už chápe, že poľovník neuloví všetko, čo mu príde na dostrel. Ale loví podľa schváleného plánu lovu a prednostne vyberá slabé a na ďalší chov nesúce jedince.

Správny poľovník dobre zväží, na čo a kedy vystrelí. Pretože výstrelom sa to len všetko začína, ale môže sa aj zle skončiť. Bezpečnosť je prvoradá aj pri individuálnom love, ale najmä pri spoločných poľovačkách, kde tradičnú poľovnícku zelenú nahradila reflexná oranžová. Takže niekedy viac pripomíname cestárov ako poľovníkov.

Z dôvodu zvýšenia bezpečnosti sme zrekonštruovali staršie posedy, ale postavili aj nové. Lov z týchto zariadení je bezpečnejší jednak pre strelca, ale aj pre tých, ktorí sa pohybujú

v lese alebo v poli. Ak sa dodržiavajú pravidlá, poľovníci o svojom pohybe v lese vedia. Zapisujú lokalitu, v ktorej sa budú pohybovať do knihy návštev revíru, ale o vás, ktorí sa vyberiete ráno alebo podvečer na prechádzku, nevedia.

Preto by som vás chcel aj touto cestou požiadať, aby ste sa pohybovali v lese len po vyznačených cestách a chodníkoch, kde sa dá váš pohyb predpokladať a vašich psíkov majte, prosím, na vodítku alebo v tesnej blízkosti. Ak je zver neustále vyláčaná zo svojich odpočinkových stanovišť turistami, alebo voľne sa pohybujúcimi psami, veľmi trpí, je stresovaná a následne často uhynie.

V rámci osvetly a nadväznosti na akciu Čistý revír sme osadili informačné tabule pri vstupoch do lokalít, kde sme odstránili čierne skládky. Verím, že mnohí si uvedomujú ich obsah aj bez toho, aby ho čítali, ale snáď sa nájdú aj takí, v ktorých sa prebudí zodpovednosť za svoje konanie.

V spolupráci s obcou a Občianskym združením Kálnická dolina sa začal revitalizovať priestor pri kultúrnom dome, kde sme osadili náučné tabule. Tie budú slúžiť pre potreby školy a stanú sa súčasťou oddychovej zóny pre verejnosť.

Tak ako aj mnoho ostatných organizácií aj naše združenie musí čeliť mnohým prekážkam, ktoré prináša táto nie ľahká doba, plná obmedzení a neistoty.

Avšak aj v tejto zložitej situácii sa snažíme zachovať si optimistický pohľad na budúcnosť a možno práve častý pobyt v prírode nás dobíja dobrou energiou. Tešíme sa z toho, ako sa začala meniť poľnohospodárska krajina v našom revíri. Ako ste si určite všimli, od nových majiteľov družstva sa poliam a lúkam dostáva viac pozornosti a ich hospodárenie je šetrnejšie voči prírode.

Teší nás aj fakt, že napriek negatívnej kampani voči slovenským poľovníkom v niektorých médiách, verejnosť v našom okolí vníma našu činnosť pozitívne. To bolo vidieť pri peknej obecnej akcii na ihrisku, kde sme mali svoju prezentáciu a záujem detí, ale aj staršej generácie nás prekvapil a potešil zároveň.

Verím, že to tak aj do budúcnosti zostane a my budeme môcť naďalej vykonávať to, čo nás tak baví – poľovníctvo so všetkým, čo k tomu patrí.

Na záver by som vám všetkým chcel v mene poľovníckeho združenia Kálnica popriať pevné zdravie, príjemné prežitie Vianoc a pekné zážitky v krásnej kálnickej prírode v kruhu svojich priateľov a rodiny.

Lovu a lesu zdar!

Ing. Ján Krchnavý
predseda PZ Kálnica a OZ Kálnická dolina

Turisti TJ ZAVAŽAN - Pár dní v raji

Účastníci, členovia turistického oddielu TJ Zavažan Kálnica: Alenka Lednická, Magdalénka Kippel, Adam a Martin Fábry, Ján Kramárík, Maroš Hladký, Pavol a Pavol Lednický.

• Nedeľa 25. júl 2021

Ráno sa stretávame na železničnej stanici v Novom Meste nad Váhom. 7:00 odchod vlakom do Popradu. 11:05 nastupujeme do autobusu smer Stratenský kaňon. Pán šofér nám výnimočne zastaví pred tunelom pri vstupe do kaňonu. Chvilku odpočinku. Nahadzujeme na plecica cca 15 kg ťažké batohy a vyrážame do campu v Dedinkách. V polovici kaňonu sa odrážame na turistický chodník vedúci na Havraníu skalu. Je to pekný výstup odmenený krásnym výhľadom na Slovenský raj. Nasleduje zostup okolo Občasného prameňa. Pri ceste sú krasové útvary, malé a krátke jaskyne. Popri Palcmanskej Maše sa dostaneme do nášho cieľa, do Dediniek. Nasleduje ubytovanie, stavanie stanov, občerstvenie v hostinci, prichádza aj posledný člen, ktorý s nami nemohol ísť už od rána, Alenka. V noci búrka a silný dážď.

• Pondelok 26. júl 2021

Ráno je hmľisté. Balíme sa a vyrážame na prechod križom cez Slovenský raj do Podlesku. Prvú zastávku na odpočinok a kávu máme na Geravách, kam sme sa dostali výstupom cez krásnu Zejmarškú dolinu. Nechávame tam vlajočku TJ Zavažan Kálnica. Pokračujeme po

planine a zostupujeme k Bielemu potoku. Na Klauzách máme obednú prestávku. Posilnení kráčame okolo Bieleho potoka až po ústie Sokolej doliny. Pred vstupom do nej si dáme chvíľku pauzu. Vieme, že nás čaká náročný výstup touto dolinou. Tiež sa v nej nachádza jeden z najvyšších vodopádov na Slovensku, Závojevý vodopád, vysoký 75 m. Prešli sme. Odpočívame. Nahadzujeme batohy. Sú akési ťažké. Kráčame znova po planine. Dostávame sa k hornému ústiu Suchej Belej. Tam si požičiavame bicykle na trištvrte hodinový zjazd do Podlesku. Majiteľ nám pomôže tým, že nám zoberie batohy dole na aute. V cieľi odovzdáme bicykle a ubytujeme sa. Skôr ako staviame stany, všetci sa prezúvame do šlapiek. Nohy si po 11 hodinovom pochode potrebujú odpočinúť. Najeme sa v reštaurácii. Sme unavení, ale spokojní.

• Utorok 28. júl 2021

Ráno sa začína slovami: „Dobré ráno, svet.“ Dnes kráčame naľahko. Potok Veľká Biela voda nás zavedie k ústiu doliny Veľký sokol. Je to jedna z najdivokejších dolín Slovenského raja. Veľmi dobre sa zdoľáva. Sú v nej nádherné vodopády. Po prejení odpočívame. Popod Glac zamierime naspäť do Podlesku.

• Streda 29. júl 2021

„Dobré ráno, svet.“ Dnes máme za cieľ prejsť jednu z najkrajších a najnavštevovanejších dolín, Suchú Belú. Po jej prejení si ideme pre-

zrieť Kláštorko. Je to ruina kartuziánskeho kláštora z 13. storočia. V súčasnosti je v rekonštrukcii. Po jeho prehliadke si požičiavame bicykle a schádzame do Podlesku. Alenka a Martin odchádzajú domov. Magdalénka, Janko a Maroš navštevujú areál Včely raja. Maroša poštiepe včela na tvár. V noci búrka.

• Štvrtok 30. júl 2021

Marošovi opuchne tvár a vracia sa domov. Ostatní balíme stany a vyrážame v plnej poľnej na prielom Hornádu. Počas trasy vystúpime aj na Tomášovský výhľad. V Čingove odpočinok a prevoz do Spišskej Novej Vsi. Odtiaľ už len vlakom do Nového Mesta nad Váhom. Potom cesta domov do Kálnice.

Prežili sme päť krásnych dní v lone slovenskej prírody. Veľa zábavy, ale aj únavy. Stálo to za to.

Ing. Pavol Lednický

Futbal v Kálnici žije i bez A-mužstva dospelých

Tak ako všetku našu činnosť v dnešnej dobe, tak i šport ovplyvňuje pandémia. Nebolo to inak ani s našim kálnickým futbalom. Každoročne v zimných mesiacoch sme chodievali trénovať do športovej haly, aby bolo niečo natrénované, keď sa na jar vybehne na trávnik.

Na začiatku roka bolo všetko pre pandémiu zakázané. Zakázané boli aj jarné tréningy, a tak sme čakali, ako sa situácia vyvinie. Do poslednej chvíle sme dúfali, že sa jarná časť dohrá. Nestalo sa. Na konci mája vyšla správa, že všetky súťaže OBZ Trenčín budú predčasne ukončené. Postupne sa začali opatrenia uvoľňovať, a tak sa začalo uvažovať nad tým ako ďalej. Na začiatku júna zasadal výbor FO a prišla ďalšia smutná správa. Výbor FO a hráči A-mužstva Kálnice sa dohodli, že prvýkrát v histórii kálnického futbalu sa A-mužstvo dospelých neprihlási do súťažného ročníka 2021/22 z dôvodu nedostatku hráčov. Nasledne sa väčšina členov vo výbore FO vzdala funkcie. Výbor FO sa stal nefunkčný. Na ďalšom zasadnutí centrálného výboru TJ Zavažan Kálnica bol zvolený nový výbor FO v zložení – predseda FO Libor Šicko, podpredseda Miroslav Dovina, tajomník Peter Filip, ISSF manažér Miroslav Dedík a členovia výboru – Ľuboslav Batka, Ivan Šicko, Peter Maňo, Boris Martinko a Juraj Bušo – hlásateľ.

Na začiatku leta sa začalo konečne trénovať. Pribudol k nám nový tréner žiakov U11 Boris Martinko a ako vedúci mužstva som bol poverený výborom FO i trénerskou činnosťou žiakov U9.

Veľké poďakovanie patrí legende kálnického futbalu Jožkovi Šlosárovi, ktorý aj napriek svojmu veku, chodil na každý tréning a odovzdával svoje skúsenosti deťom, ale aj trénerom. Teší nás, že deti opäť začínajú mať záujem o futbal, keď nám v letných mesiacoch chodilo na tréningy aj viac ako 30 detí vo veku od 5 do 14 rokov.

Na začiatku leta sa nám podarilo zorganizovať, za podpory starostky obce a sponzorskej podpory našich podnikateľov, futbalový turnaj prípraviek za účasti družstiev zo Štefanova, Čachtíc, Krajného a domácej Kálnice. Skončili sme síce na 4. mieste, ale zistili sme, kde máme slabiny a čo treba vylepšovať. V lete sme boli pozvaní na ďalší turnaj do Bziniec pod Javorínou, kde sme tento turnaj aj vyhrali. Rozhodli sme sa, že do súťažného ročníka 2021/22 prihlásime dve družstvá žiakov, a to prípravku U9, to sú deti do deväť rokov a U11, čiže do jedenásť rokov.

Káder U9 tvorili: Pavel Paška, Kristián Pevala, Adam Filip, Patrik Paška, Marko Maňo, Nathanael Herák, Lukáš Dovina, Tomáš Karabín, Matej Jamrich, Kristián Šicko, Samuel Letko a Nikolas Orsava.

Káder U11 tvorili: Samuel Naňák, Lucia Kanovská, Juraj Dovina, Samantha Luptáková, Melisa Maňová, Lukáš Roško, Roman Majerčíak, David Šicko, Natália Čitáková, Samuel Filip, Jamie Julian Herák a Adrián Šicko.

Už prvé súťažné zápasy nám naznačili, že naša snaha a snaha detí, nebola márna. Po skončení jesennej časti môžeme konštatovať, že naše družstvo v kategórii U11 je na 1. mieste, keď z desiatich zápasov 9 vyhrali a 1 prehrali. V kategórii U9 z piatich zápasov 4 vyhrali a 1 prehrali a sú na 2. mieste, iba o skóre za prvou Starou Turou.

... pokračovanie na strane 16

Futbal v Kálnici žije i bez A-mužstva dospelých

... dokončenie zo strany 16

Ako sa darilo celému mužstvu, tak sa darilo aj jednotlivcom. V tabuľke najlepších strelcov súťaže v kategórii U11 je na treťom mieste náš hráč David Šicko z 22 gólmi a v kategórii U9 je na druhom mieste s 24 gólmi Kristián Šicko.

Musíme spomenúť aj našich starších žiakov U15, ktorí sú v Beckove na hosťovaní, kde sa im tiež darí a strieľajú dôležité góly. V Beckove hrajú Šimon Magál, Martin Tomašech, Richard Šicko, Matúš Dovina a Patrik Ivana. V Beckove hrajú aj naši dorastenci, na ktorých by sme

chceli postaviť základ A-mužstva Kálnice. Dúfame, že sa nám to v budúcom ročníku podarí.

*Libor Šicko
predseda futbalového oddielu*

• Žiaci U11 - Zápasy – jeseň 2021

Kálnica – Považany	13:1	David Šicko 5, Kristián Šicko 2, Adam Filip 3, Roman Majerčiak 2, Lukáš Roško 1
Kálnica – Čachtice	6:3	Kristián Šicko 2 • Samuel Filip, David Šicko, Lukáš Dovina a Adam Filip 1
Hrádok – Kálnica	6:2	David Šicko a Samuel Letko 1
Kálnica – Stará Turá	3:1	Samuel Filip, David Šicko a Samuel Letko 1
Bzince pJ – Kálnica	0:6	David Šicko a Kristián Šicko 2 • Adam Filip a Samuel Letko 1
Kálnica – Dolné Srnie	14:0	Lukáš Dovina 5 • David Šicko a Samuel Letko 3 • Roman Majerčiak, S.Filip a A.Filip 1
Krajné – Kálnica	4:5	Samuel Filip 3 • David Šicko a Kristián Šicko 1
Bošáca – Kálnica	0:10	Samuel Filip a Samuel Letko 4 • Samantha Luptáková a Kristián Šicko 1
Kálnica – Očkov	13:0	David Šicko 7 • Kristián Šicko 4 • Lukáš Dovina 2
Kálnica – Vrbovce	2:0	Samuel Filip a David Šicko 1

• Žiaci U11 - Poradie družstiev – jeseň 2021

1.	TJ Zavažan Kálnica	10	9	0	1	74:15	27
2.	TJ Družstevník Hrádok	10	9	0	1	79:24	27
3.	TJ Slovan Rovnosť Krajné	10	7	2	1	111:20	23
4.	MFK Stará Turá	10	6	2	2	67:22	20
5.	OFK Čachtice	10	6	1	3	89:44	19
6.	OFK Vrbovce	10	4	1	5	28:27	13
7.	TJ Družstevník Považany	10	4	1	5	32:51	13
8.	PŠK Bzince p. Javorinou	10	2	1	7	40:47	7
9.	OŠK Bošáca	10	2	1	7	26:78	7
10.	TJ Družstevník Očkov	10	1	0	9	10:132	3
11.	ŠK Dolné Srnie	10	0	1	9	17:113	1

Žiaci U9 - Zápasy – jeseň 2021

Kálnica – Polianka	8:4	Kristián Šicko, Lukáš Dovina 3 • Adam Filip 2
Stará Turá – Kálnica	10:6	Kristián Šicko 4 • Lucia Kanovská a Lukáš Dovina 1
Pobedim – Kálnica	0:13	Kristián Šicko 7 • Lukáš Dovina 3 • Marko Maňo 2 • Matej Jamrich 1
Kálnica – Brestovec	13:0	Kristián Šicko 5 a Lukáš Dovina 5 • Nikolas Orsava 3
Podolie – Kálnica	2:10	Kristián Šicko 5 • Samuel Letko 2 • Lukáš Dovina, Marko Maňo a Nikolas Orsava 1

Žiaci U9 - Poradie družstiev – jeseň 2021

1.	MFK Stará Turá	5	4	0	1	64:15	12
2.	TJ Zavažan Kálnica	5	4	0	1	50:16	12
3.	TJ Tatran Polianka	5	4	0	1	39:17	12
4.	OŠK Podolie	5	2	0	3	14:46	6
5.	FK 1925 Pobedim B	5	1	0	4	12:48	3
6.	TJ Jednota Brestovec	5	0	0	5	18:55	0

Libor Šicko, predseda futbalového oddielu TJ Zavažan

